

Lovforslag nr. L 105. Fremsat den 25. november 1998 af økonomiministeren (Marianne Jelved)

Forslag

til

Lov om forsikringsmæglervirksomhed ¹⁾

Kapitel 1

Indledende bestemmelser

§ 1. Denne lov finder anvendelse på forsikringsmæglervirksomhed.

Stk. 2. Ved forsikringsmæglervirksomhed forstås erhvervsmæssig formidling af tilbud om direkte forsikringer fra flere forskellige frit valgte forsikringsselskaber samt eventuel administration og rådgivning om forsikringsforhold i tilknytning hertil.

Stk. 3. Ved en forsikringsmægler forstås en person, der driver den i stk. 2 omhandlede virksomhed. Ved et forsikringsmæglerselskab forstås et selskab, der driver den i stk. 2 omhandlede virksomhed.

§ 2. Forsikringsmæglervirksomhed efter denne lov må kun drives som enkeltmandsvirksomhed, interessentskab eller i et aktie- eller anpartselskab, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Herudover kan forsikringsmæglervirksomhed her i landet drives af forsikringsmæglere og forsikringsmæglerselskaber, der er etablerede i et andet land inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med og som omfattes af art. 2, stk. 1, litra a, i Rådets direktiv 77/92/EØF om forsikringsagenter eller forsikringsmæglere. Det gælder dog kun, hvis de pågældende forsikringsmæglere har ret til at drive tilsvarende virksomhed i hjemlandet.

1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv nr. 77/92/EØF, af 13. december 1976 om forsikringsagenter og forsikringsmæglere, EF-Tidende nr. L 26, s. 14 og er i øvrigt i overensstemmelse med Kommissionens Henstilling nr. 92/48/EØF, af 18. december 1991 om forsikringsmæglere, EF-Tidende nr. L 19, s. 32.

Kapitel 2

Tilladelse

§ 3. Personer og selskaber, der ønsker at drive forsikringsmæglervirksomhed, skal have tilladelse hertil af Finanstilsynet.

Stk. 2. Ved meddelelse af tilladelsen fremsender Finanstilsynet samtidig genpart heraf til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

Stk. 3. Når Finanstilsynet har meddelt tilladelse til at drive forsikringsmæglervirksomhed, skal forsikringsmægleren eller forsikringsmæglerselskabet registreres i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

Stk. 4. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om kravene til en forsikringsmæglers teoretiske uddannelse og praktiske kunnen.

§ 4. Ansøgning fra et selskab, der ønsker at drive forsikringsmæglervirksomhed, skal ledsages af

- 1) oplysning om, hvem der foreslås som bestyrelse, direktion og revision for selskabet,
- 2) en straffeattest for de personer, der foreslås som medlem af bestyrelse og direktion,
- 3) oplysning om alle, der direkte eller indirekte ejer mindst 10 pct. af kapitalen eller stemmerettighederne eller en kapitalandel, der giver mulighed for at udøve en betydelig indflydelse på ledelsen af forsikringsmæglerselskabet, eller som i øvrigt har snævre forbindelser til forsikringsmæglerselskabet,

jf. § 5, samt om størrelsen af disse kapitalerjeres kapitalandel,

- 4) oplysning om arten af den forsikringsmæglervirksomhed, som selskabet har til hensigt at udøve,
- 5) oplysning om selskabsform og organisation, herunder antallet af forsikringsmæglere,
- 6) bevis for at have etableret behørig sikkerhed, jf. § 16, samt
- 7) en erklæring om, at selskabet opfylder de nærmere krav til uafhængighed, jf. § 5, stk. 3.

Stk. 2. Ansøgning fra en person, der ønsker at drive forsikringsmæglervirksomhed, skal ledsages af

- 1) bevis for, at personen har bopæl her i landet,
- 2) en erklæring om, at personen er myndig, herunder at den pågældende ikke er under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller samværgemål efter værgemålslovens § 7,
- 3) en erklæring om, at personen ikke er i betalingsstandsning,
- 4) en erklæring om, at personen ikke er under konkurs,
- 5) bevis for, at personen opfylder de nærmere krav til teoretisk uddannelse vedrørende forsikringsmægling, jf. § 3, stk. 4,
- 6) bevis for, at personen opfylder de nærmere krav til praktisk kunnen vedrørende forsikringsmægling, jf. § 3, stk. 4,
- 7) en erklæring om, at personen ikke har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at vedkommende ikke vil drive virksomhed som forsikringsmægler på forsvarlig måde,
- 8) en straffeattest,
- 9) en erklæring om, at personen opfylder de nærmere krav til uafhængighed, jf. § 15,
- 10) oplysning om arten af den forsikringsmæglervirksomhed, som ønskes udøvet, samt
- 11) bevis for, at personen har etableret behørig sikkerhed, jf. § 16.

Stk. 3. Ansøgning fra en person, der er ansat hos en forsikringsmægler eller i et forsikringsmæglerselskab, skal alene opfylde de krav, der følger af stk. 2, nr. 1-10.

Stk. 4. En forsikringsmægler, der har tilladelse efter stk. 3, kan ansøge om tilladelse efter stk. 2. Ansøgningen skal ledsages af bevis for, at den i stk. 2, nr. 11, angivne betingelse er opfyldt.

Stk. 5. De af § 2, stk. 2, omfattede personer og selskaber, der ønsker at drive forsikringsmæglervirksomhed her i landet, skal overfor Finans-

tilsynet dokumentere, at de er registrerede i hjemlandet eller opfylder de krav, der følger af stk. 2, nr. 2-11, jf. art. 9 og 10 i Rådsdirektiv 77/92/EØF.

Stk. 6. Finanstilsynet kan i øvrigt af en ansøger kræve de oplysninger, der skønnes nødvendige til behandlingen af ansøgningen.

Stk. 7. Finanstilsynet kan give tilladelse til personer, uanset at disse ikke opfylder betingelserne i stk. 2, nr. 1, 5 eller 6.

§ 5. Finanstilsynet kan nægte et forsikringsmæglerselskab tilladelse, hvis et medlem af forsikringsmæglerselskabets direktion eller bestyrelse

- 1) må skønnes ikke at have fyldestgørende erfaring til at bestride stillingen eller udøve hvervet,
- 2) er dømt for strafbart forhold, og det udviste forhold begrunder en nærliggende fare for misbrug af stillingen eller hvervet, eller
- 3) i stilling eller erhverv har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at den pågældende ikke vil varetage stillingen eller hvervet på forsvarlig måde.

Stk. 2. Tilladelse kan desuden nægtes, hvis de i § 9, stk. 1, nævnte kapitalejere skønnes at ville modvirke en forsvarlig drift af forsikringsmæglerselskabet.

Stk. 3. Tilladelse kan endvidere nægtes, hvis der foreligger snævre forbindelser mellem forsikringsmæglerselskabet og andre virksomheder eller personer, og disse forbindelser vil kunne antages at bringe forsikringsmæglerselskabets uafhængighed af forsikringsselskabsinteresser i fare.

Stk. 4. Ved snævre forbindelser forstås

- 1) direkte eller indirekte forbindelser af den i årsregnskabslovens § 1, stk. 2, nr. 8, angivne art,
- 2) direkte eller indirekte besiddelse af mindst 10 pct. af stemmerettighederne eller kapitalen i en virksomhed, eller
- 3) flere virksomheders eller personers fælles forbindelse, jf. nr. 1, med en virksomhed.

Stk. 5. Tilladelse kan endvidere nægtes, hvis der ikke er etableret behørig sikkerhed, jf. § 4, stk. 1, nr. 6.

§ 6. Finanstilsynet kan nægte en person tilladelse, hvis den pågældende

- 1) ikke er myndig, er under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller samværgemål efter værgemålslovens § 7, jf. § 4, stk. 2, nr. 2,
- 2) er i betalingsstandsning, jf. § 4, stk. 2, nr. 3,
- 3) er under konkurs, jf. § 4, stk. 2, nr. 4,
- 4) må skønnes ikke at have fyldestgørende erfaring til at bestride stillingen, jf. § 4, stk. 2, nr. 5–6 og 10,
- 5) er dømt for strafbart forhold, og det udviste forhold begrunder en nærliggende fare for misbrug af stillingen, jf. § 4, stk. 2, nr. 7–8, eller
- 6) i stilling og hverv har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at den pågældende ikke vil varetage stillingen på forsvarelig måde, jf. § 4, stk. 2, nr. 9 og 11.

§ 7. Et forsikringsmæglerselskab, der ønsker at etablere filial i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med, modtager efter begæring et bevis fra Finanstilsynet som dokumentation for tilladelse til at drive forsikringsmæglervirksomhed.

Stk. 2. Et forsikringsmæglerselskab eller en forsikringsmægler, der ønsker at udøve virksomhed ved at udbyde grænseoverskridende tjenesteydelser i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med, modtager efter begæring et bevis fra Finanstilsynet som dokumentation for tilladelse til at drive forsikringsmæglervirksomhed.

§ 8. Forsikringsmæglerselskaber, der er omfattet af § 2, stk. 2, kan udøve virksomhed her i landet gennem en filial 2 måneder efter, at Finanstilsynet har modtaget underretning om filialens etablering samt modtaget den i § 4, stk. 5, omhandlede dokumentation. Aktieselskabslovens bestemmelser om filialer af udenlandske aktieselskaber finder anvendelse på filialen.

Stk. 2. Forsikringsmæglerselskaber og forsikringsmæglere, der er omfattet af § 2, stk. 2, kan udøve virksomhed her i landet ved at udbyde grænseoverskridende tjenesteydelser, når Finanstilsynet har modtaget underretning herom samt modtaget den i § 4, stk. 5, omhandlede dokumentation.

Kapitel 3

Fælles bestemmelser

§ 9. Finanstilsynet skal på forhånd underrettes om og godkende enhver fysisk eller juridisk persons direkte eller indirekte erhvervelse af en kvalificeret andel i et forsikringsmæglerselskab samt sådanne forøgelser af den kvalificerede andel, der medfører, at denne udgør eller overstiger en grænse på henholdsvis 20 pct., 33 pct. og 50 pct., eller at forsikringsmæglerselskabet bliver et datterselskab.

Stk. 2. Ved kvalificeret andel forstås direkte eller indirekte besiddelse af mindst 10 pct. af kapitalen eller stemmerettighederne eller en andel, som giver mulighed for at udøve en betydelig indflydelse på ledelsen af forsikringsmæglerselskabet.

Stk. 3. Erhvervelse eller forøgelse af en andel som nævnt i stk. 1 kan kun godkendes, når dette ikke strider mod hensynet til at sikre en forsvarlig drift af forsikringsmæglerselskabet. Finanstilsynets godkendelse eller afslag skal foreligge senest 3 måneder efter underretningen om den påtænkte investering.

Stk. 4. Finanstilsynet kan ved godkendelse af en erhvervelse eller forøgelse efter stk. 1 fastsætte en frist for gennemførelsen af denne.

Stk. 5. Kapitalejere, som har en andel på mindst 10 pct., og som påtænker at mindske denne andel, således at den falder under en af de i stk. 1 fastsatte grænser, skal underrette Finanstilsynet herom og angive størrelsen af den påtænkte fremtidige andel.

Stk. 6. Når et forsikringsmæglerselskab får kendskab til erhvervelser eller afhændelser af andele som nævnt i stk. 1 og 5 skal forsikringsmæglerselskabet straks give Finanstilsynet meddelelse herom.

Stk. 7. Forsikringsmæglerselskaberne skal i forbindelse med indsendelsen af den i § 18, stk. 1, nævnte specifikation give Finanstilsynet meddelelse om navnene på de kapitalejere, som ejer en kvalificeret andel i forsikringsmæglerselskabet, og om størrelsen af disse andele.

§ 10. Såfremt kapitalejere, der er i besiddelse af en af de i § 9, stk. 1, fastsatte andele i et forsikringsmæglerselskab, modvirker en forsvarlig drift af forsikringsmæglerselskabet, kan Finanstilsynet ophæve den stemmeret, der er knyttet til de pågældende ejeres kapitalandele, eller påby-

de forsikringsmæglerselskabet at følge bestemte retningslinjer.

Stk. 2. Finanstilsynet kan ophæve den stemmeret, der er knyttet til kapitalandele ejet af fysiske eller juridiske personer, som ikke overholder forpligtelsen i § 9, stk. 1, til forudgående underretning af Finanstilsynet. Kapitalandele tildeles igen fuld stemmeret, hvis Finanstilsynet kan godkende erhvervelsen.

Stk. 3. Finanstilsynet skal ophæve den stemmeret, der er knyttet til kapitalandele ejet af fysiske eller juridiske personer, som har erhvervet andele som omhandlet i § 9, stk. 1, uanset at Finanstilsynet har afslået at godkende denne erhvervelse af kapitalandele.

Stk. 4. Har Finanstilsynet ophævet stemmeretten i medfør af stk. 1-3, kan kapitalandelen ikke indgå i opgørelsen af den på en generalforsamling repræsenterede stemmeberettigede kapital.

§ 11. Kun personer og selskaber, der er meddelt tilladelse fra Finanstilsynet og registreret i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, må benytte betegnelsen forsikringsmægler eller forsikringsmæglerselskab med den til selskabsformen knyttede betegnelse. Ingen andre må benytte betegnelser, der kan forveksles hermed.

Stk. 2. Et selskab eller en person, der er omfattet af § 2, stk. 2, kan dog her i landet benytte det samme navn, som selskabet eller personen benytter i hjemlandet. Er der risiko for forveksling med et navn, der allerede anvendes her i landet, kan Finanstilsynet kræve en forklarende tilføjelse til navnet.

§ 12. Forsikringsmæglervirksomhed skal drives i overensstemmelse med god forsikringsmæglerskik.

Stk. 2. Finanstilsynet kan fastsætte regler om god forsikringsmæglerskik.

§ 13. En forsikringsmægler repræsenterer alene forsikringstageren og skal overfor forsikringstageren afdække behovet for forsikring og forelægge forsikringstageren den bedst mulige løsning eller valget mellem flere løsninger.

Stk. 2. En forsikringsmægler skal opfylde den informationspligt, som et forsikringselskab er pålagt, jf. §§ 256 og 256 a i lov om forsikringsvirksomhed og de regler, der er udstedt i medfør heraf.

Stk. 3. En forsikringsmægler skal uopfordret oplyse forsikringstageren om størrelsen af en provision eller andet vederlag, som er knyttet til

de tilbud fra forsikringselskaberne, som forelægges kunden.

Stk. 4. En forsikringsmægler må ikke uberettiget videregive eller udnytte fortrolige oplysninger, som han under udøvelse af sit hverv har fået kendskab til.

§ 14. Et forsikringsmæglerselskab og en forsikringsmægler må i tilknytning til den forsikringsmæglervirksomhed der er nævnt i § 1, stk. 2, drive anden forsikringsmæglervirksomhed, der er accessorisk til forsikringsmæglervirksomhed. Et forsikringsmæglerselskab må ikke herudover drive anden virksomhed.

Stk. 2. Forsikringsmæglervirksomhed kan drives fra et eller flere forretningssteder. Hvert forretningssted skal være ledet af en forsikringsmægler.

§ 15. En forsikringsmægler må ikke gennem ansættelse eller anden form for tilknytning til forsikringselskaber eller dertil knyttede koncernselskaber være afhængig af forsikringselskabsinteresser.

Stk. 2. En forsikringsmægler må ikke direkte eller indirekte have ejerinteresser, der overstiger 10 pct. af kapitalen eller stemmerettighederne i et forsikringselskab eller dertil knyttede koncernselskaber.

Stk. 3. En forsikringsmægler må ikke varetage andre hverv, som er egnet til at skabe tvivl om forsikringsmæglerens uafhængighed af forsikringselskabsinteresser.

§ 16. En forsikringsmægler skal være forsikret mod ethvert økonomisk krav, som måtte følge af hvervet.

Stk. 2. En forsikringsmægler skal uden ophold indsætte de ham betroede midler på en særlig klientkonto, der er adskilt fra forsikringsmæglerens egne midler, og skal etablere behørig sikkerhed for disse midler, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Pligten efter stk. 2 til at indsætte betroede midler på en klientkonto, gælder ikke for de midler, der vedrører et forsikringselskab, der har udstedt frigørelsesattest til forsikringsmægleren.

Stk. 4. Erstatningskrav mod forsikringsmægleren kan rettes direkte til det forsikringselskab, som forsikringsmægleren har forsikret sig i.

Stk. 5. Finanstilsynet fastsætter regler om ansvarsforsikringens og sikkerhedens omfang og art samt dens tidsmæssige udstrækning.

§ 17. En forsikringsmægler må ikke i hvervsmæssigt øjemed medvirke til, at direkte forsikringer for her i landet bosiddende personer, danske skibe eller andre risici, der består her i landet, tegnes hos andre end

- 1) danske forsikringssselskaber,
- 2) udenlandske forsikringssselskaber, der opfylder betingelserne i lov om forsikringsvirksomhed § 211, stk. 1, eller § 213, stk. 1, samt udenlandske forsikringssselskaber, der har fået tilladelse (koncession) af Finanstilsynet.

§ 18. Et forsikringsmæglerselskab eller en forsikringsmægler skal udarbejde en specifikation af indtægternes fordeling på forsikringssselskaber, der skal sendes til og være modtaget i Finanstilsynet senest 6 måneder efter regnskabsårets udløb, jf. dog stk. 3. Specifikationen skal være forsynet med en erklæring fra en statsautoriseret eller registreret revisor om indtægternes overensstemmelse med årsregnskabet.

Stk. 2. En forsikringsmægler skal samtidig med indsendelse af den i stk. 1 omhandlede specifikation indsende det af forsikringssselskabet eller sikkerhedsstiller udstedte bevis for tegning af ansvarsforsikring, garantistillelse eller frigørelsesattest, jf. § 16, stk. 1 og 3, samt erklæring fra en statsautoriseret eller registreret revisor om revision af den i § 16, stk. 2, nævnte konto.

Stk. 3. Bestemmelsen i stk. 1 finder ikke anvendelse på en forsikringsmægler, der er ansat hos en forsikringsmægler eller i et forsikringsmæglerselskab.

Stk. 4. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om den specifikation, der er nævnt i stk. 1.

Stk. 5. Ved beregning af frister efter denne lov finder aktieselskabslovens § 154 a tilsvarende anvendelse.

Kapitel 4

Tilbagekaldelse af tilladelse

§ 19. Finanstilsynet tilbagekalder et forsikringsmæglerselskabs tilladelse efter § 4, stk. 1,

- 1) hvis der ikke længere er etableret behørig sikkerhed, jf. § 16,
- 2) hvis der på baggrund af den specifikation, der er nævnt i § 18, stk. 1, ikke kan antages at foreligge den fornødne uafhængighed,
- 3) hvis forsikringsmæglerselskabet gør sig skyldig i grov eller gentagen overtrædelse af bestemmelserne i denne lov eller forskrifter udstedt i medfør af loven samt

4) i de i § 5, stk. 1-3, nævnte tilfælde.

Stk. 2. Finanstilsynet tilbagekalder en forsikringsmæglers tilladelse efter § 4, stk. 2 og 3

- 1) når vedkommende dør,
- 2) hvis personen ikke længere har bopæl her i landet, jf. § 4, stk. 2, nr. 1,
- 3) hvis personen ikke længere er myndig, er under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller samværgemål efter værgemålslovens § 7, jf. § 4, stk. 2, nr. 2,
- 4) hvis personen er under konkurs, jf. § 4, stk. 2, nr. 4,
- 5) hvis uafhængigheden efter § 15 ikke længere er opfyldt,
- 6) hvis der ikke længere er etableret behørig sikkerhed, jf. § 16,
- 7) hvis der på baggrund af den specifikation, der er nævnt i § 18, stk. 1, ikke kan antages at foreligge den fornødne uafhængighed, eller
- 8) hvis vedkommende har gjort sig skyldig i grov eller gentagen overtrædelse af bestemmelserne i denne lov eller af forskrifter udstedt i medfør af loven, samt i grov eller gentagen forsømmelse i udøvelsen af virksomhed som forsikringsmægler, og Finanstilsynet finder, at de udviste forhold giver grund til at antage, at vedkommende ikke fremtidig vil udøve sådan virksomhed på forsvarlig måde.

Stk. 3. Finanstilsynet tilbagekalder en tilladelse efter § 4, stk. 5, såfremt det i bestemmelsen angivne ikke længere kan dokumenteres.

Stk. 4. En afgørelse om tilbagekaldelse af tilladelse i henhold til stk. 1, nr. 3, eller stk. 2, nr. 8, kan af den, afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Begæring herom skal være modtaget i Finanstilsynet senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Finanstilsynet indbringer i givet fald sagen for domstolene. Sagen anlægges mod den pågældende i den borgerlige retsplejes former. Anmodning om indbringelse af en tilbagekaldelse har opsættende virkning.

Stk. 5. Tilbagekaldelse af tilladelse efter stk. 2, nr. 8 kan ske i en periode på 1 til 5 år eller indtil videre.

Stk. 6. Ophører grundlaget for, at en tilladelse til at drive forsikringsmæglervirksomhed er tilbagekaldt, skal den pågældende efter anmodning på ny kunne få tilladelse.

Stk. 7. Ønsker en forsikringsmægler at udøve en virksomhed eller beklæde en stilling, der er uforenelig med stillingen som forsikringsmægler, skal den pågældende, inden virksomheden påbegyndes eller stillingen overtages, underrette Finanstilsynet, der derefter deponerer tilladelsen.

§ 20. Når tilladelsen til at drive forsikringsmæglervirksomhed er blevet tilbagekaldt af Finanstilsynet, jf. § 19, stk. 1-3, skal forsikringsmæglervirksomheden afvikles. Anden virksomhed må ikke påbegyndes, før afviklingen er afsluttet.

Stk. 2. Ved tilbagekaldelse eller deponering af en tilladelse i medfør af § 19 fremsender Finanstilsynet samtidig genpart heraf til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

Kapitel 5

Tilsyn m.m.

§ 21. Finanstilsynet påser overholdelsen af denne lov og af de bestemmelser, der er udstedt i medfør af loven.

Stk. 2. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om forsikringsmæglerregisterets førelse.

Stk. 3. Finanstilsynet varetager de i stk. 1 nævnte opgaver i forening med et rådgivende udvalg vedrørende forsikringsmæglervirksomhed.

Stk. 4. Det rådgivende udvalg vedrørende forsikringsmæglerforhold består af en formand og indtil 7 andre medlemmer, som alle udnævnes af Finanstilsynet for 3 år ad gangen. Formanden skal repræsentere juridisk sagkundskab og være uafhængig af forsikringsformidlingsinteresser. Af de øvrige 7 medlemmer udnævnes 1 efter indstilling fra Forsikringsmæglernes Brancheforening, 1 efter indstilling fra Forsikringsmæglerforeningen i Danmark, 1 efter fælles indstilling fra Dansk Industri og Danmarks Rederiforening, 1 efter indstilling fra Håndværksrådet, Det Danske Handelskammer og Dansk Handel og Service, 1 efter indstilling fra Forbrugerrådet og 1 efter indstilling fra Rådet for Dansk Forsikring og Pension og af direktøren for Forsikringshøjskolen. Finanstilsynet fastsætter udvalgets forretningsorden.

§ 22. Er en forsikringsmægler insolvent, kan Finanstilsynet indgive konkursbegæring.

§ 23. Finanstilsynet kan foretage undersøgelser, der er egnede til at fremme gennemsigtigheden på forsikringsmæglerområdet. Finanstilsynet kan selvstændigt eller i samarbejde med andre offentlige myndigheder offentliggøre resultaterne af sådanne undersøgelser.

Stk. 2. Selskaber og personer, der er omfattet af en undersøgelse, skal gøres bekendt med resultaterne.

Stk. 3. De i stk. 2 nævnte har krav på at få optaget kortfattede bemærkninger til undersøgelsens konklusioner i forbindelse med offentliggørelse af disse, hvis bemærkningerne er modtaget i Finanstilsynet senest 1 måned efter de pågældendes modtagelse af undersøgelsens resultater.

§ 24. En forsikringsmægler eller et forsikringsmæglerelskab skal efter anmodning give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige for tilsynets virksomhed.

Stk. 2. Finanstilsynet har endvidere adgang til at afkræve fysiske og juridiske personer alle oplysninger, der er nødvendige for tilsynets bedømmelse af, om deres aktiviteter er omfattet af lovens bestemmelser. De afgivne oplysninger er omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt.

§ 25. De ansatte i Finanstilsynet må ikke have økonomiske interesser i eller i øvrigt være knyttet til de af § 2 omfattede personer eller selskaber, til anden virksomhed, der er under Finanstilsynets tilsyn, eller til organisationer der varetager disse virksomheders interesse.

§ 26. Finanstilsynets ansatte, herunder personer der udfører serviceopgaver som led i Finanstilsynets drift, samt eksperter, der handler på tilsynets vegne, er under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e forpligtede til at hemmeligholde oplysninger, som de gennem deres virksomhed bliver vidende om. Dette gælder også efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør.

Stk. 2. Samtykke fra den, som tavshedspligten tilsigter at beskytte, berettiger ikke Finanstilsynets ansatte eller eksperter, der handler eller har handlet på tilsynets vegne, til at videregive fortrolige oplysninger.

Stk. 3. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at Finanstilsynet af egen drift videregiver fortrolige oplysninger i summarisk eller sammenfattende form, når hverken den enkelte forsikringsmægler eller dennes kunder kan identificeres.

Stk. 4. Fortrolige oplysninger kan videregives under en civil retssag, når et forsikringsmægler-selskab eller en forsikringsmægler er erklæret konkurs, og såfremt oplysningerne ikke vedrører kundeforhold eller tredjemand, der er eller har været involveret i forsøg på at redde forsikringsmægleren.

Stk. 5. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til:

- 1) Fondsrådet.
- 2) Andre offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden og politiet, i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning af strafbare forhold omfattet af straffeloven eller tilsynslovgivningen.
- 3) Vedkommende minister som led i dennes overordnede tilsyn.
- 4) Administrative myndigheder og domstole, som behandler afgørelser, der er truffet af Finanstilsynet.
- 5) Folketingets Ombudsmand.
- 6) En parlamentarisk kommission nedsat af Folketinget.
- 7) Kommissionsdomstole eller undersøgelsesretter, nedsat ved lov eller i henhold til retsplejelovens §§ 21 eller 21 a.
- 8) Rigsrevisionen.
- 9) Skifteretten og andre myndigheder, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, samt personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af forsikringsmægler-selskabets regnskaber, under forudsætning af at disse modtagere af oplysninger har behov herfor til varetagelse af deres opgaver.
- 10) Institutioner, der forvalter indskyder- eller investorgarantiordninger under forudsætning af, at oplysningerne er nødvendige for, at de kan udføre deres arbejde.
- 11) Myndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med, der fører tilsyn med forsikringsmægler-selskaber og forsikringsmæglere.
- 12) Myndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med, der har ansvaret for tilsynet med kreditinstitutter, finansieringsinstitutter eller med kapitalmarkederne og organer, der medvirker ved forsikringsmægler-selskabets likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, samt

personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af forsikringsmægler-selskabets regnskaber under forudsætning af, at modtagerne af oplysninger har behov herfor til varetagelse af deres opgaver.

- 13) Finansielle tilsynsmyndigheder i lande uden for Den Europæiske Union eller uden for lande, som Fællesskabet har indgået aftale med under forudsætning af, at oplysningerne i henhold til de pågældende myndigheds nationale lovgivning er undergivet tavshedspligt som angivet i stk. 1 og udveksles i henhold til international aftale.

Stk. 6. Alle, der i henhold til stk. 4 og 5 modtager fortrolige oplysninger fra Finanstilsynet, er med hensyn til disse oplysninger undergivet den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt.

Stk. 7. Fortrolige oplysninger, som Finanstilsynet modtager, må kun anvendes i forbindelse med tilsynshvervet, til pålæggelse af sanktioner, eller hvis tilsynets afgørelse påklages til højere administrativ myndighed eller indbringes for domstolene.

§ 27. Som part i forholdet til Finanstilsynet anses alene de af § 1, stk. 3, omfattede personer og selskaber, som en afgørelse truffet af Finanstilsynet retter sig mod, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. I nedennævnte tilfælde anses en anden end de af § 1, stk. 3, omfattede personer og selskaber tillige som part i Finanstilsynets afgørelse, for så vidt angår den del af sagen, som vedrører den pågældende:

- 1) Den, der driver forsikringsmæglervirksomhed uden tilladelse, jf. § 3.
- 2) Et selskab eller en person, som ansøger om tilladelse, jf. §§ 4 og 8.
- 3) Et medlem af et forsikringsmægler-selskabs bestyrelse eller direktion eller en kapitalejer, når tilsynet nægter et forsikringsmægler-selskab tilladelse eller tilbagekalder denne, jf. § 5, stk. 1-3, og § 19, stk. 1, nr. 4.
- 4) Erhververen eller besidderen af en kvalificeret kapitalandel, når tilsynet nægter at godkende denne, suspenderer behandlingen af sagen eller reagerer som følge af den manglende underretning om andelen eller ophæver stemmeretten, der er knyttet til de pågældende ejeres andel, jf. § 9, stk. 1, og stk. 3-6, samt § 10, stk. 1-3.
- 5) Virksomheder, som tilsynet finder har snævre forbindelser til et forsikringsmægler-selskab

skab, hvorfor tilladelse nægtes eller tilbagekaldes, jf. § 5, stk. 1-3.

Stk. 3. Som part anses i øvrigt et bestyrelsesmedlem, en direktør, eller andre ledende medarbejdere i et forsikringsmæglerselskab, hvis Finanstilsynets påtale i medfør af loven eller dennes forskrifter er rettet direkte mod den pågældende.

§ 28. Finanstilsynet afgiver en årlig beretning til økonomiministeren om forsikringsmæglernes virksomhed.

Stk. 2. Finanstilsynet bestemmer, i hvilket omfang beretningen skal offentliggøres.

§ 29. Udgifterne ved tilsynet afholdes af forsikringsmæglerne efter regler fastsat af økonomiministeren.

Anke

§ 30. Afgørelser truffet af Finanstilsynet i henhold til loven eller forskrifter udstedt i medfør af loven kan indbringes for Erhvervsankenævnet senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende.

Stk. 2. Afgørelser truffet af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen om afslag på optagelse i forsikringsmæglerregisteret kan indbringes for Erhvervsankenævnet senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende.

Skiltningsskiltning

§ 31. Enhver, der i erhvervsmæssigt øjemed har forpligtet sig til at virke for afsætning af et eller flere bestemte forsikringssselskabers produkter, skal ved enhver henvendelse, der har til formål at formidle et tilbud om en forsikring, tydeligt angive, at en sådan forpligtelse består.

Stk. 2. Den, der udøver den i stk. 1 angivne virksomhed fra et forretningslokale skal ved tydelig skiltning anføre tilknytningsforholdet til et eller flere forsikringssselskaber.

Stk. 3. Forsikringssselskaber har pligt til at forsyne den af stk. 1 omfattede personkreds med et bevis, der angiver tilknytningsforholdet til forsikringssselskabet. Dette bevis skal uopfordret vises til forsikringstageren. Pligten efter 1. pkt. gælder dog ikke i forhold til en person, der alene udøver den i stk. 1 angivne virksomhed fra et forretningslokale.

Straffebestemmelser

§ 32. Overtrædelse af bestemmelserne i § 3, stk. 1, § 9, stk. 5, § 11, stk. 1, § 13, stk. 2-5, § 16, stk. 1-3 og § 31, straffes med bøde, medmindre strengere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Stk. 2. I forskrifter, der udstedes af Finanstilsynet i medfør af § 16, stk. 5, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 3. Der kan pålægges selskabet m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Ikrafttrædelsesbestemmelser m.v.

§ 33. Loven træder i kraft den 1. oktober 1999, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 21, stk. 4, træder i kraft den 1. marts 1999. Fra samme tidspunkt kan der indgives underretning og dokumentation som nævnt i § 8, stk. 1 til Finanstilsynet.

§ 34. Et selskab eller en person, der ved lovens ikrafttræden udøver forsikringsmæglervirksomhed, kan fortsætte denne virksomhed uden tilladelse efter § 3, hvis personen eller selskabet senest den 1. januar 2000 har indgivet ansøgning om tilladelse efter § 4, stk. 1-3, til Finanstilsynet. Bestemmelsen i 1. pkt., gælder, indtil Finanstilsynet har truffet afgørelse.

Stk. 2. Finanstilsynet skal meddele en person som nævnt i stk. 1 tilladelse til at udøve forsikringsmæglervirksomhed, selv om den pågældende ikke ved lovforslagets fremsættelse opfylder de nærmere krav til teoretisk uddannelse og praktisk kunnen, der er fastsat i medfør af § 3, stk. 4. Finanstilsynet kan som vilkår for tilladelse fastsætte, at den pågældende inden den 1. januar 2005 indsender bevis for, at den pågældende opfylder kravene til teoretisk uddannelse.

Stk. 3. Finanstilsynet kan som vilkår for tilladelse til en person som nævnt i stk. 1 fastsætte, at den pågældende opfylder kravene i § 15, stk. 1 og 3, inden for en frist, som Finanstilsynet angiver.

Stk. 4. For et selskab eller en person som nævnt i stk. 1 skal § 5, stk. 3, eller § 15, stk. 2, være opfyldt senest den 1. oktober 2000.

§ 35. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kgl. anordning sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som landsdelens særlige forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning.

Økonomiministeriet nedsatte i september 1997 en arbejdsgruppe, der fik til opgave at udarbejde et lovforslag om forsikringsmæglere.

Arbejdsgruppens kommissorium var som følger:

“Arbejdsgruppen har til opgave at udarbejde et lovforslag om forsikringsmæglere.

I denne forbindelse skal der tages stilling til, i hvilken selskabsform mæglervirksomheden kan drives samt til, hvilke krav der skal stilles til ledelsen og de ansatte forsikringsmæglere, for at selskaberne kan opnå tilladelse fra Finanstilsynet til at udøve mæglervirksomhed.

Det skal samtidig undersøges, hvordan det sikres, at de ansatte i virksomheden lever op til regler om faglig kompetence såvel med hensyn til teoretisk som relevant praktisk erfaring vedrørende forsikringsforhold.

Arbejdsgruppen skal ligeledes forholde sig til regler, som sikrer forsikringsmæglerens uafhængighed samt i tilknytning hertil opstille regler om den nødvendige ansvarsforsikring, der skal tegnes af selskabet til dækning af forsikringstagerens eventuelle erstatningskrav.

Arbejdsgruppen skal endvidere tage stilling til hvilke regler, der skal gælde for såvel udenlandske forsikringsmægleres grænseoverskridende virksomhed i Danmark, som danske mægleres virksomhed i udlandet.

Der skal tillige fastsættes overgangsregler.”

Arbejdsgruppens rapport blev offentliggjort 2. juli 1998 af Finanstilsynet.

Lovforslaget baserer sig på de overvejelser, der har fundet sted i arbejdsgruppen.

Med lovforslaget angives at alene forsikringsmæglere, der lever op til de stillede krav for så vidt angår uddannelse, ansvarsforsikring og uafhængighed af forsikringsselskaberne, vil kunne få tilladelse fra Finanstilsynet til at udøve forsikringsmæglervirksomhed og dermed kunne blive registreret i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

For øvrige grupper af forsikringsformidlere, såkaldte forsikringsagenter og underagenter, foreslås det at pålægge forsikringsselskaberne at oplyse forsikringstagerne om de pågældendes afhængighedsforhold til forsikringsselskabet. Herved opnås, at forsikringstageren ikke forventer en uvildig rådgivning fra forsikringsformidlers side samtidig med, at det tydeliggøres, at forsikringsselskabet er ansvarlig for de fejl og forsømmelser fra forsikringsformidlers side, der måtte påføre forsikringstageren et økonomisk tab.

Såfremt det af Erhvervsministeren nedsatte udvalg om rådgiveransvar fremkommer med anbefalinger om indførelse af regler for godtgørelse for bristede forventninger, vil disse regler naturligt tillige finde anvendelse på forsikringsmæglerens virke.

2. Den internationale baggrund.

Inden for forsikringsmæglerområdet er vedtaget Rådets direktiv om foranstaltninger med henblik på at fremme etableringsretten og ret til udveksling af fri tjenesteydelser for forsikringsagenter og forsikringsmæglere (77/92/EØF), samt Kommissionens henstilling om forsikringsmæglere (92/48/EØF). Dette er de eneste initiativer på fællesskabsplan, der specielt vedrører forsikringsmæglere. Hverken direktivet eller henstillingen forpligter imidlertid medlemslandene til at vedtage regler for de omfattede forsikringsformidlere. Det tilkendegives alene, at såfremt et land følger direktiv og henstilling op med lovgivning for alle eller udvalgte kategorier af forsikringsformidlere, er landet forpligtet til at acceptere og anerkende, at andre medlemsstaters regler for disse udøvere anses ligeværdige til opfyldelse af egne krav til udøvelse af erhvervet.

Hidtil har det ikke her i landet været anset for nødvendigt at regulere udøvelsen af forsikringsformidling. Med etablering af det Indre Marked i EU samt vedtagelsen af det 3. livsforsikrings- og skadesforsikringsdirektiv er det imidlertid blevet langt lettere for forbrugerne at købe forsikringsprodukter på tværs af landegrænserne. Da forbrugerne ofte mangler den nødvendige ekspertise til at vurdere forsikringsprodukter af stadig mere teknisk karakter, har forsik-

ringsmægleren fået en mere central rolle, når der skal tegnes forsikringer, særligt når disse forsikringer tegnes i et andet land end forsikringstagerens. Forbrugeren skal kunne drage fordel af professionel rådgivning fra en forsikringsmægler, når han køber en forsikring, men skal på den anden side også sikres adækvat beskyttelse mod forsømmelighed fra forsikringsmæglerens side.

3. Lovforslagets væsentligste bestemmelser.

Med forslaget etableres en tilladelsesprocedure for forsikringsmæglere og forsikringsmæglerselskaber. Det tillades at drive forsikringsmæglervirksomhed som enkeltmandsvirksomhed, i et interessentskab eller i et anparts- eller aktieselskab. Det præciseres i lovforslaget at forsikringsmæglervirksomhed, der hidtil har været drevet i disse former, skal ansøge Finanstilsynet om tilladelse til fortsat at drive denne virksomhed, og at tilladelsen vil blive meddelt af Finanstilsynet, såfremt de pågældende opfylder lovforslagets øvrige bestemmelser.

Af Kommissionens henstilling om forsikringsmæglere fremgår, "at kompetente forsikringsmæglere bør registreres i deres medlemsstat, og at denne registrering bør udgøre en betingelse for adgang til og udøvelse af virksomhed, som forsikringsmægler, tillige med at der i registret skelnes mellem ansatte og selvstændige forsikringsmæglere". Det er derfor angivet i lovforslaget, at en forsikringsmægler eller et forsikringsmæglerselskab først kan registreres i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, når Finanstilsynets tilladelse til at drive forsikringsmæglervirksomhed foreligger.

Det følger samtidig af lovforslaget, at forsikringsmæglere, der har fået tilladelse til at udøve virksomhed i deres hjemland, kan udøve denne virksomhed i hele den Europæiske Union, såfremt der ved underretning af værtslandet om den påtænkte virksomhed præsenteres et bevis fra hjemlandets tilsynsmyndighed om, at den pågældende forsikringsmægler opfylder hjemlandets krav til at drive forsikringsmæglervirksomhed og dermed er registreret i hjemlandets register over forsikringsmæglere.

Forsikringsmæglerens uafhængighed er det helt grundlæggende element for en forsikringsmægler. Herved adskiller forsikringsmægleren sig fra øvrige forsikringsformidlere, de såkaldte forsikringsagenter og underagenter. Forsikringsmæglerens uafhængighed afgrænses i lovforslaget ved et forbud mod såvel direkte som indirekte retlige, økonomiske eller driftsmæssige bindinger til forsikringssselskaber eller dertil knyttede koncernselskaber. Det fastsættes, at forsikringssselskaber og dertil knyttede koncernselskaber

ikke må have adgang til at eje eller udøve en bestemmende indflydelse på en forsikringsmægler. Svarende til, hvad der gælder f.eks. efter lov om forsikringsvirksomhed og lov om fondsmæglerselskaber foreslås det, at Finanstilsynet skal godkende personer, der erhverver en kvalificeret andel i et forsikringsmæglerselskab, ligesom det angives, at en forsikringsmægler ikke må have ejerandele af forsikringssselskaber eller dertil knyttede koncernselskaber, der overstiger 10 pct.

Uafhængigheden skal endvidere kunne dokumenteres overfor Finanstilsynet ved en årlig indberetning om indtægternes fordeling på forsikringssselskaberne. Indberetningen skal være forsynet med erklæring fra en statsautoriseret eller registreret revisor om indtægtspecificationens overensstemmelse med virksomhedens årsregnskab.

Finanstilsynet bemyndiges til at fastsætte de nærmere bestemmelser om den specificering af indtægternes fordeling på forsikringssselskaber, der vil blive anvendt ved en vurdering af den enkelte forsikringsmæglers uafhængighed. I bestemmelserne vil det blive fastsat, at forsikringsmægleren skal indhente et efter forholdets natur antal realistiske tilbud på risikoafdækning, hvilket vil gøre forsikringsmægleren i stand til at kunne dokumentere opfyldelsen af uafhængighedskravet. Et sådant spredningskrav må dog fortolkes under hensyn til, hvad der til enhver tid er muligt, idet en større spredning kan kræves i et stort marked med mange forsikringssselskaber, der udbyder ensartede ydelser end i et mindre marked med få udbydere af konkurrencedygtige ydelser.

I tilknytning til denne specificering af indtægternes fordeling på forsikringssselskaber, foreslås der tillige en pligt for forsikringsmægleren til uopfordret at oplyse den potentielle kunde om størrelsen af den provision eller andet vederlag, der er knyttet til ethvert tilbud om forsikringsafdækning, som efter forsikringsmæglerens vurdering opfylder de krav til relevant risikoafdækning, som kunden har ønsket. Oplysningerne skal gives på en sådan måde, at det er muligt for den almindelige kunde at gennemskue og sammenligne provision m.v. forbundet med de forskellige tilbud.

Forsikringsmæglerens uddannelse foreslås nærmere præciseret ved forskrifter herom, der fastsættes af Finanstilsynet bistået af det rådgivende udvalg vedrørende forsikringsmæglervirksomhed, der foreslås etableret. 2 års ansættelse på fuld tid i en forsikringsmæglervirksomhed eller i et forsikringssselskab forud eller sideløbende med den teoretiske uddannelse, der skal afsluttes med et bevis for at have gennemgået en uddannelse som den foreskrevne, vil være en betin-

gelse for Finanstilsynets tilladelse. Den teoretiske uddannelse vil have en varighed af 3 år og finde sted på Forsikringshøjskolen, indtil der eventuelt vil kunne eta-beres et voksenundervisningstilbud i offentligt regi. Uddannelsen vil give kompetence til enten at blive livsforsikringsmægler eller skadesforsikringsmægler. Der er intet til hinder for, at en livsforsikringsmægler også kan uddanne sig til skadesforsikringsmægler og vice versa.

Af Kommissionens henstilling fremgår det, at medlemslandene af hensyn til brugernes sikkerhed bør foreskrive at en forsikringsmægler skal tegne en ansvarsforsikring eller anden tilsvarende garanti til dækning af eventuelt erstatningskrav, der måtte følge af ansvarspådragende fejl eller undladelser fra forsikringsmægleren. Lovforslaget bemyndiger Finanstilsynet til at fastsætte nærmere regler om ansvarsforsikringens omfang, art og tidsmæssige udstrækning kombineret med, at der stilles krav om, at en forsikringsmægler skal oprette en klientkonto til sikkerhed for, at forsikringstagerens midler holdes adskilt fra forsikringsmæglerens egne midler.

Tilsynet med forsikringsmæglerne vil bestå i et adfærdstilsyn, der, udover at vurdere om de stillede betingelser for tilladelsen er til stede, vil bestå i at påse, at forsikringsmæglerne udøver deres virksomhed i overensstemmelse med god forsikringsmæglerskik.

Tilsynet med forsikringsmæglerne foreslås varetaget af Finanstilsynet, bistået af et rådgivende udvalg vedrørende forsikringsmæglervirksomhed. Der er tale om en naturlig forlængelse af de opgaver, der allerede i dag udføres af Finanstilsynet over for den finansielle sektor, hvor special kendskab til og viden om markedsvilkårene på de områder, hvor forsikringsmæglerne agerer anses nødvendigt, i særlig grad når forsikringsmæglerens dokumentation for den fortsatte uafhængighed af forsikringssekskaberne skal vurderes. I forslaget tillægges Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kompetence i lighed med, hvad der gælder for den finansielle sektor i øvrigt, således at forsikringsmægler registreres i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, efter at Finanstilsynet har meddelt personen eller virksomheden tilladelse til at drive forsikringsmæglervirksomhed.

4. Høring.

Finanstilsynets rapport om forsikringsmæglervirksomhed blev sendt i høring hos Advokatrådet, Amtsrådsforeningen i Danmark, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsmarkedets Tillægspension, Arbejdsministeriet, Centralforeningen for Danske Assurandører, Danmarks Nationalbank, Danmarks Rederi-

forening., Dansk Handel & Service, Dansk Industri, Det Danske Handelskammer, Erhvervsministeriet, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, Finansforbundet, Finansministeriet, Finansrådet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Forbrugerrådet, Forsikringshøjskolen, Foreningen af Firmapensionskasser, Foreningen af Registrerede Revisorer, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Forsikringsmæglerforeningen i Danmark, Forsikringsmæglerne Brancheforening, Grønlands Hjemmestyre, Håndværksrådet, InvesteringsForeningsRådet, Justitsministeriet, Kommunernes Landsforening, Lokale Pengeinstitutter, Lønmodtagernes Dyrtdidsfond, Realkreditrådet, Rigsombudsmanden på Færøerne, Rådet for Dansk Forsikring og Pension, Skatteministeriet og Udenrigsministeriet.

De modtagne høringssvar og forslag er i videst muligt omfang indarbejdet i dette lovforslag. Forslaget er desuden blevet udsendt til en fornyet høringsrunde forud for fremsættelsen af lovforslaget for Folketinget.

5. Administrative, statsfinansielle og miljømæssige konsekvenser.

Forslaget vil medføre behov for 3 AC-årsværk i Finanstilsynet. De samlede udgifter hertil skønnes årligt at være 1.540.000 kr., hvoraf lønsom udgør 1.150.000 kr. og driftsudgifterne udgør kr. 390.000. Hertil kommer engangsudgifter på skønsvist 500.000 kr. til dækning af edb til overvågning af forsikringsmæglerne.

De samlede udgifter til Finanstilsynets tilsyn med forsikringsmæglerne foreslås ifølge § 30 dækket af de forsikringsmæglerne, der er under tilsyn.

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen skønner, at udgifterne til indførelse af et register over forsikringsmæglerne og forsikringsmæglervirksomheder beløber sig til en éngangudgift på ca. 500.000 kr.

Forslaget vurderes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

6. Erhvervmæssige konsekvenser.

Forsikringsmæglererhvervet har ikke hidtil været undergivet en særlig offentlig regulering eller et særligt offentligt tilsyn. Et skøn over antallet af forsikringsmæglervirksomheder, hvis aktiviteter hidtil ikke har været lovregulerede, baseres på oplysninger fra de to forsikringsmæglerorganisationer. Disse brancheforeningers medlemstal er i forbindelse med arbejdsgruppens rapport oplyst at omfatte ca. 78 virksomheder og ca. 470 personer. Herudover er der skønsmæssigt ca. 100 enkeltmandsvirksomheder, der ikke er organiserede, hvortil kommer muligheden for, at uden-

landske forsikringsmæglere kan blive omfattet af loven som følge af EU-reglerne på området. Lovforslaget vil indebære, at forsikringsmæglerne skal opfylde en række krav for fortsat at kunne udøve forsikringsmæglervirksomhed. Det er vanskeligt at skønne over de erhvervsøkonomiske konsekvenser heraf.

Lovforslaget har været forelagt et Fokuspanel med 59 forsikringsmæglere. 42,5 % af virksomhederne vurderer, at lovforslaget ikke vil medføre nævneværdige administrative konsekvenser.

Ud af de 57,5 % af virksomhederne, der berøres af lovforslaget, vil ca. 1/3 få administrative byrder på engangsbasis, mens ca. halvdelen af de berørte virksomheder vil få løbende administrative byrder.

De gennemsnitlige engangsbyrder pr. virksomhed er på 7,5 timer. Engangsbyrderne er derfor 2.609 timer, hvis det opregnes for branchen som helhed. 22 % af virksomhederne vil også få behov for ekstern service eller rådgivning på engangsbasis, hvilket opregnet giver 5.386 timer på samfundsniveau. Tallet er dog meget usikkert.

De gennemsnitlige løbende administrative byrder pr. virksomhed er på 2,5 timer pr. måned. De løbende byrder er derfor 856 timer pr. måned, hvis det opregnes for branchen som helhed. 15 % af virksomhederne får desuden brug for løbende ekstern service eller rådgivning. Opregnet giver det 352 timer pr. måned på samfundsniveau. Tallet er dog meget usikkert.

7. Forholdet til EU-retten.

Det foreliggende forslag gennemfører dele af Rådets direktiv af 13. december 1976 om foranstaltninger med henblik på at lette den faktiske udøvelse af etableringsfriheden og den fri udveksling af tjenesteydelser inden for virksomhed som forsikringsagent eller forsikringsmægler, herunder navnlig overgangsforanstaltninger for disse former for virksomhed (77/92/EØF) og Kommissionens henstilling af 18. december 1991 om forsikringsmæglere (92/48/EØF). Rådets direktiv fra 1976 indeholder overgangsforanstaltninger, der i mangel af en gensidig anerkendelse af eksamensbeviser skal lette den effektive udnyttelse af retten til fri etablering og fri udveksling af tjenesteydelser. Kommissionens henstilling fra 1991 præciserer af hensyn til beskyttelsen af forsikringstagere og personer der søger forsikringer, at medlemsstaterne bør fastsætte nøjagtige krav til de generelle, handelsmæssige og faglige kundskaber, som anses for nødvendige for at sikre, at forsikringstagerne og personer, der søger en forsikring, modtager tilstrækkelige oplysninger og tilstrækkelig bistand samt dækket af en adækvat ansvarsforsikring.

Danmark har hidtil sammen med Tyskland været de eneste af EU-medlemsstaterne, der ikke har reguleret forsikringsmæglererhvervet.

Vurdering af konsekvenser af lovforslag

	Positive konsekvenser	Negative konsekvenser
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen	Erhvervs- og Selskabsstyrelsen skønner, at udgifterne til indførelse af et register over forsikringsmæglere og forsikringsmæglervirksomheder beløber sig til en engangsudgift på ca. 500.000 kr.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen	Forslaget vil medføre behov for 3 AC-årsværk i Finanstilsynet. De samlede udgifter hertil skønnes årligt at være 1.540.000 kr. Hertil kommer engangsudgifter på skønsvist 500.000 kr. til dækning af edb til overvågning af forsikringsmæglere. De samlede udgifter til Finanstilsynets tilsyn med forsikringsmæglerne foreslås dækket af de forsikringsmæglere, der er under tilsyn.

Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	-	Forsikringsmæglererhvervet har ikke hidtil været undergivet en særlig offentlig regulering eller et særligt offentligt tilsyn. Lovforslaget vil indebære, at forsikringsmæglere skal opfylde en række krav for fortsat at kunne udøve forsikringsmæglervirksomhed. Det er vanskeligt at skønne over de erhvervsøkonomiske konsekvenser heraf.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	-	De gennemsnitlige engangsbyrder pr. berørt virksomhed er på 7,5 timer. De gennemsnitlige løbende administrative byrder pr. berørt virksomhed er 2,5 timer pr. måned.
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget gennemfører dele af Rådets direktiv af 13. december 1976 om foranstaltninger med henblik på at lette den faktiske udøvelse af etableringsfriheden og den fri udveksling af tjenesteydelser inden for virksomhed som forsikringsagent eller forsikringsmægler og Kommissionens henstilling af 18. december 1991 om forsikringsmæglere (92/48/EØF)	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

For at afgrænse forsikringsmæglervirksomhed fra salg af forsikringer gennem personer og virksomheder, der handler på et forsikringsselskabs vegne fastsættes det i *stk. 2*, at der ved forsikringsmæglervirksomhed forstås erhvervmæssig formidling af tilbud om direkte forsikringer fra flere forskellige frit valgte forsikringsselskaber. En person eller virksomhed, der ved aftale med bestemte forsikringsselskaber har begrænset sin adgang til alene at indhente tilbud fra disse forsikringsselskaber, driver således ikke forsikringsmæglervirksomhed i lovens forstand.

Personer og virksomheder, hvis erhvervsudøvelse baserer sig på aftaler med et eller flere bestemte forsikringsselskaber, omfattes således ikke af begrebet forsikringsmæglervirksomhed. Det drejer sig f.eks. om:

1. Ansatte:

- a) Assurandører.
- b) Personer, der som ansatte foretager direkte salg for selskaberne, enten fra hovedkontor eller lokale salgskontorer samt medarbejdere i pengeinstitutter, der sælger forsikringer for

forsikringsselskaber tilhørende samme koncern som pengeinstituttet.

c) Fritidsagenter o.lign.

2. I ansættelsesretlig henseende selvstændige, men ellers ikke uafhængige formidlere:

- a) Agenter, der udadtil betegner sig som agenturer for det pågældende eller de pågældende forsikringsselskaber, hvad enten der er tale om enkeltmandsvirksomhed eller virksomhed i selskabsform. Disse indehavere af agenturer vil ofte have egne ansatte medarbejdere.
- b) Agenter, der ikke udadtil tilkendegiver at være bundet til bestemte forsikringsselskaber, men i praksis har indgået aftaler, der i større eller mindre grad binder dem til bestemte selskaber, herunder franchiseaftaler.
- c) Forsikringsformidlere, der er »freelance«, men hvor der er indgået samarbejdsaftaler med meget få og måske ikke særligt repræsentative selskaber.
- d) Forsikringsformidlere, der fra nogle selskaber har modtaget bindende fuldmagt til inden for mere eller mindre snævre grænser at give dækningstilsagn.

F. t. 1. om forsikringsmæglervirksomhed

3. Særlige branchebestemte salgskanaler:

- a) Autoforhandlere.
- b) Rejsebureauer.
- c) Pengeinstitutter/ejendomsmæglere.
- d) Liberale erhvervsudøvere.

I *stk. 2* angives, at forsikringsformidlingen skal ske erhvervs-mæssigt. Herved forstås, at der ved formidling skal være tilstræbt en økonomisk fordel for forsikringsmægleren, og at der ikke er tale om isolerede tilfælde. Derved vil lovforslaget ikke omfatte f.eks. en kommunes lejlighedsvis formidling af forsikringer, jf. lov om patientforsikring, samt den rent private hjælp til forsikringsformidling. En virksomheds egen ansatte risk-managementmedarbejder, dvs. en ansat, der på virksomhedens vegne vurderer virksomhedens behov for forsikringsmæssig dækning, omfattes således heller ikke af lovforslaget.

Når det i definitionen er præciseret, at forsikringsmæglervirksomhed alene omfatter formidling af direkte forsikringer, indebærer dette, at et forsikrings-selskabs brug af en forsikringsmægler i forbindelse med selskabets afdækning af egne risici ikke omfattes. Reassuranceformidlingsvirksomhed omfattes således ikke af loven.

Udøvelse af forsikringsmæglervirksomhed indebærer f.eks., at forsikringsmægleren skal afdække kundens forsikringsbehov, præsentere og forelægge den bedst mulige løsning eller valget mellem flere løsninger for kunden. I tilknytning hertil kan forsikringsmægleren varetage administrationen af kundens forsikringsportefølje samt løbende rådgive kunden om disse forhold.

Til § 2

Forsikringsmæglere her i landet er i dag organiseret i alle selskabsformer. Forslagets *stk. 1* fastslår, at forsikringsmæglervirksomhed kun må drives som personligt drevet enkeltmandsvirksomhed, i et interessentskab, eller i et anparts- eller aktieselskab. Bestemmelsen udelukker ikke at forsikringsmæglervirksomhed udøves af en ansat forsikringsmægler.

Forsikringsmæglervirksomhed drevet som enkeltmandsvirksomhed udelukker ikke, at der ansættes andre forsikringsmæglere, der har fået tilladelse efter § 4, stk. 3.

Forsikringsmæglerdirektivet 77/92/EØF og Forsikringsmæglerhenstillingen 92/48/EØF giver mulighed for, at mæglervirksomhed kan udøves både af juridiske og fysiske personer, jf. art. 1 i Forsikringsmæglerdirektivet. Dog er f.eks. kravet om faglig og praktisk kunnen i såvel Forsikringsmæglerdirektivet som For-

sikringsmæglerhenstillingen alene rettet til den fysiske person, der udøver mæglervirksomhed.

Såfremt forsikringsmæglervirksomhed f.eks. ønskes etableret i aktieselskabsform, vil de almindelige regler i lov om aktieselskaber finde anvendelse på denne juridiske person. Heraf følger, at selskabet skal registreres i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, og at aktieselskabslovens krav om en mindstekapital på 500.000 kr. finder anvendelse på forsikringsmægleraktieselskabet. Tilsvarende finder lov om anpartsselskaber anvendelse på anpartsselskaber.

Bestemmelsen i *stk. 2* angiver, at forsikringsmæglere og forsikringsmægler-selskaber, som er etableret i de øvrige EU-lande eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med, har ret til at etablere sig eller udøve tjenesteydelsesvirksomhed her i landet, hvis de har ret til at drive tilsvarende virksomhed i hjemlandet. Herigennem får udenlandske forsikringsmæglere i lighed med danske forsikringsmæglere mulighed for at tilbyde tjenesteydelser til forsikringstagere, der har deres sædvanlige bopæl her i landet, eller der vedrører risici beliggende her i landet.

De krav, der i lovgivningen stilles til forsikringsmæglere her i landet, vil blive anvendt på de udenlandske forsikringsmæglere i det omfang, disse krav tilgodeser det almene vel, ikke er diskriminerende, er objektivt nødvendige og ikke indebærer en form for gentagelse af de krav, som mæglerne er underkastet i deres hjemlands lovgivning. Som udgangspunkt skal forsikringsmæglere fra andre EU-lande overholde reglerne i kap. 3, om kravet til forsikringsmæglerens uafhængighed og etablering af ansvarsforsikring samt kravet om, at de pågældende udøver deres virksomhed i overensstemmelse med god forsikringsmægler-skik. Til brug for Finanstilsynets indsigt med, hvilke forsikringsmæglere fra andre EU-lande der ønsker at udøve virksomhed her i landet, foreslås det i § 4, stk. 5, at de pågældende kan udøve forsikringsmæglervirksomhed, såfremt det dokumenteres over for Finanstilsynet, at de er registrerede i hjemlandet eller fremlægger et af hjemlandets myndigheder udstedt bevis for erhvervs erfaring, god vandel og konkursfrihed. Et sådant administrativt system vil i nogen grad være i overensstemmelse med de samarbejdsprocedurer, Finanstilsynet følger, når f.eks. forsikrings-selskaber fra andre EU/EØS-lande ønsker at udøve virksomhed her i landet via filial eller fri tjenesteydelsesvirksomhed.

Såfremt der ikke i hjemlandet er etableret en særlig regulering af forsikringsmæglererhvervet, kan Finanstilsynet kræve, at forsikringsmæglerne respekterer de samme regler, som gælder for danske forsikrings-

mæglere og dermed undergives disse forsikringsmæglere et værtslandstilsyn.

Til § 3

Ifølge *stk. 1* skal personer og selskaber, der ønsker at drive forsikringsmæglervirksomhed, ansøge Finanstilsynet om tilladelse hertil. Det sikres herved, at forsikringsmæglererhvervet for fremtiden alene udøves af personer, der overfor Finanstilsynet kan dokumentere at leve op til de krav, der stilles til bl.a. uddannelse, uafhængighed og sikkerhedsstilling.

Forsikringsmæglerhenstillingens artikel 4 og 5 tager som udgangspunkt, at en forsikringsmægler besidder generelle, handelsmæssige og faglige kundskaber og færdigheder, og at han registreres i den medlemsstat, hvor han er hjemmehørende, og at kun registrerede personer må få adgang til at udøve virksomhed som forsikringsmægler.

Af Forsikringsmæglerhenstillingen fremgår, at en person, der driver selvstændig forsikringsmæglervirksomhed, bør optages i et register. For så vidt angår forsikringsmæglervirksomhed drevet i selskabsform er der ikke udtrykkeligt angivet et krav om registrering af selve forsikringsmæglerelskabet, hvorimod det forudsættes, at de ansatte forsikringsmæglere registreres.

Det foreslås at registrere såvel forsikringsmæglerelskaber som den enkelte ansatte forsikringsmægler. Ligeledes skal den person, der udøver selvstændig forsikringsmæglervirksomhed, registreres.

I *stk. 2 og 3* angives kompetencefordelingen mellem Finanstilsynet og Erhvervs- og Selskabsstyrelsen i lighed med, hvad der gælder inden for den finansielle sektor i øvrigt. Først når Finanstilsynet har meddelt tilladelse til en person eller et selskab, kan Erhvervs- og Selskabsstyrelsen registrere den pågældende. Det forudsættes, at både den enkelte forsikringsmægler, ansat som selvstændig, og forsikringsmæglerelskabet uanset den valgte selskabsform registreres.

I *stk. 4* foreslås, at Finanstilsynet bemyndiges til at fastsætte de nærmere regler vedrørende den teoretiske uddannelse og den praktiske kunnen, der er et krav for, at der kan meddeles tilladelse, jf. § 4, *stk. 2, nr. 5* og 6.

Til § 4

Bestemmelsen angiver de oplysninger, der skal indsendes til Finanstilsynet i forbindelse med en ansøgning om tilladelse til at drive forsikringsmæglervirksomhed.

I *stk. 1* angives de oplysninger, som et forsikringsmæglerelskab skal fremsende til Finanstilsynet til brug

for ansøgning om tilladelse. Krav om oplysning i *stk. 1, nr. 1 og 2*, om, at der skal indsendes en straffeattest for de personer, der foreslås til bestyrelse og direktion tager sigte på at få et kendskab til de pågældendes hæderlighed. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med § 5, *stk. 1*, hvorefter Finanstilsynet kan nægte et forsikringsmæglerelskab tilladelse som følge af bestyrelsens og eller direktionens forhold. Kravet i *stk. 1, nr. 1*, om oplysning om, hvem der skal være revisor for selskabet har som baggrund den væsentlige rolle, der tilkommer revisor som det offentlige repræsentant.

Kravet om oplysning i *stk. 1, nr. 3*, om alle, der direkte eller indirekte ejer mindst 10 pct. af kapitalen eller stemmerettighederne eller en kapitalandel, der giver mulighed for at udøve en betydelig indflydelse på ledelsen af forsikringsmæglerelskabet eller som i øvrigt har snævre forbindelser til forsikringsmæglerelskabet, skal ses i sammenhæng med de foreslåede bestemmelser i § 5 og §§ 9 og 10.

I *stk. 1, nr. 4* angives et krav om, at forsikringsmæglerelskabet skal angive arten af den forsikringsmæglervirksomhed, som ønskes udøvet i selskabet. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med *stk. 2, nr. 10*. En forsikringsmægler kan få tilladelse til at udøve formidling af enten skadesforsikrings- eller livsforsikringsprodukter eller begge dele. Der findes ingen love, der definerer, hvad der forstås ved forsikringsvirksomhed, men ifølge den forsikringsretlige teori defineres forsikringsvirksomhed traditionelt som optagelse af en risiko for en uvis begivenheds indtræden mod et vederlag, der kan beregnes statistisk. Ved livsforsikringsprodukter forstås de situationer, hvor en persons liv eller død udløser forsikringsbegivenheden. I alle øvrige situationer er der tale om skadesforsikringsprodukter.

Såfremt et forsikringsmæglerelskab ønsker at drive såvel livs- som skadesforsikringsformidling følger det af *stk. 1, nr. 5*, at selskabet i forbindelse med oplysning om dets organisation tillige skal oplyse antallet af forsikringsmæglere, der opfylder de krav til praktisk og faglig kundskab indenfor livs- og skadesforsikringsformidling, der fastsættes af Finanstilsynet, og hvis opfyldelse er en betingelse for at opnå tilladelse.

I *stk. 1, nr. 6* stilles der krav om, at selskabet skal være dækket af en behørig sikkerhed, jf. bemærkningerne til § 16.

I *stk. 1, nr. 7* angives at ansøgningen skal være ledsaget af en erklæring om at selskabet ikke har sådanne forbindelser til andre personer eller virksomheder som omhandlet i § 5, *stk. 3*.

I *stk. 2* angives de betingelser, der skal være opfyldt, for at en person kan få tilladelse som selvstændig forsikringsmægler. En del af kravene svarer til, hvad der gælder inden for andre liberale erhverv. Det gælder kravene i *nr. 1-4* om, at vedkommende har bopæl her i landet, er myndig, ikke under værgemål, ikke er i betalingsstandsning og ikke er under konkurs.

For så vidt angår det i *stk. 2, nr. 1*, stillede krav om bopæl her i landet, gælder dette ikke for personer bosiddende i EU eller i lande, hvormed Fællesskabet har indgået aftale, jf. *stk. 5*.

Der stilles som en direkte følge af bestemmelserne i Forsikringsmæglerdirektivet og Forsikringsmæglerhenstillingen i *stk. 2, nr. 5 og 6*, krav om, at en forsikringsmægler skal have en teoretisk og praktisk uddannelse.

For så vidt angår den teoretiske uddannelse vil det være en betingelse, at den pågældende fremlægger et bevis for at have gennemgået en uddannelse, som den foreskrevne og for at have aflagt de krævede prøver og dermed opnået den foreskrevne kompetence som henholdsvis livsforsikringsmægler/skadesforsikringsmægler som vil blive foreskrevet med hjemmel i § 3, *stk. 4*. Den teoretiske uddannelse skal tilrettelægges således, at forsikringsmægleren bliver i stand til at foretage en selvstændig risikoanalyse, som kan danne grundlag for udarbejdelse af udbudsmateriale til flere forsikringsudbydere og derefter sætte forsikringsmægleren i stand til efterfølgende at rådgive kunden om valg af den bedste forsikringsløsning. Uddannelsen forudsættes tillige at gøre deltagerne i stand til at drive forsikringsmæglervirksomhed og kunne håndtere de regelsæt, forsikringsmæglervirksomheden er underkastet. For såvel livsforsikringsmægleren som skadesforsikringsmægleren gælder, at man skal have gennemført en grunduddannelse, faget forsikringsjura, et fag- og metodemodul samt et mæglermodul med enten skadesforsikrings- eller livsforsikringsmæssigt indhold. Herudover skal der bestå to fagmoduler specielt indrettet efter, om der ønskes uddannelse som livsforsikringsmægler eller skadesforsikringsmægler. Der er intet til hinder for, at en livsforsikringsmægler også kan uddanne sig til skadesforsikringsmægler og vice-versa. Det teoretisk uddannelsesforløb forudsættes at vare tre år.

For så vidt angår den praktiske uddannelse vil det være en betingelse for at opnå tilladelse fra Finanstilsynet, at den pågældende har haft to års ansættelse på heltid i en forsikringsmæglerelskab eller i et forsikringsselskab med arbejdsopgaver, der kan antages at give praktisk kendskab til forsikringsmæglervirksomhed eller ved tilsvarende beskæftigelse at have opnået tilsvarende praktisk kunnen. Det vil som udgangs-

punkt være en betingelse for at påbegynde den teoretiske uddannelse, at man forud for eller sideløbende med undervisningen har gennemført eller gennemfører en praktisk uddannelse inden for faget.

Stk. 2, nr. 7 fastsætter, at der skal indsendes en erklæring om, at den pågældende ikke har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at vedkommende ikke vil drive virksomhed som forsikringsmægler på forsvarlig måde. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med § 6, *stk. 1*, hvorefter Finanstilsynet kan nægte tilladelse, såfremt den pågældende tidligere har udvist en sådan adfærd at der er risiko for, at udøvelsen af forsikringsmæglervirksomhed ikke vil blive udført på betryggende måde overfor forsikringstageren. Af såvel direktivet om forsikringsmæglerer som forsikringsmæglerhenstillingen fremgår, at der stilles krav til forsikringsmæglerens hæderlighed. Den omhandlede personkreds skal erklære sig over for Finanstilsynet i forbindelse med ansøgningen, samt vedlægge straffeattest til brug ved ansøgningen om tilladelse, jf. *stk. 2, nr. 8*. Krav om indsendelse af erklæringer må i almindelighed anses for at være tilstrækkeligt til at sikre, at betingelserne i *stk. 2, nr. 2-4, 7 og 9* for registrering som forsikringsmægler er opfyldt, således at det ikke vil være nødvendigt at indhente yderligere oplysninger, jf. *stk. 6*.

Vedrørende dokumentation for kravet i *stk. 2, nr. 9*, om forsikringsmæglerens uafhængighed af forsikringsselskabsinteresser henvises til bemærkningerne til § 15. Bestemmelsen er ikke til hinder for, at en person søger om tilladelse, medens han er ansat i f.eks. et forsikringsselskab. Finanstilsynet vil i den forbindelse oplyse den pågældende om, hvorvidt en tilladelse kan forventes opnået. Den endelige tilladelse vil dog først blive givet, når den pågældende dokumenterer, at f.eks. et ansættelsesforhold i et forsikringsselskab er ophørt.

Da det, set i lyset af den hurtige produktudvikling samt øgede internationalisering, som udgangspunkt er vanskeligt for en enkelt person at opretholde et højt kompetenceniveau inden for såvel livsforsikringsområdet som skadesforsikringsområdet, foreslås det i *stk. 2, nr. 10*, at den enkelte mægler skal angive, hvorvidt han ønsker at foretage formidling af enten livs- eller skadesforsikringsprodukter eller begge dele, jf. *stk. 2, nr. 5 og 6*.

For så vidt angår kravet i *stk. 2, nr. 11*, om, at forsikringsmægleren skal have etableret behørig sikkerhed, henvises til bemærkningerne til § 16.

Forsikringsmæglerer, der ansættes hos en forsikringsmægler eller i et forsikringsmæglerelskab, har ret til en tilladelse fra Finanstilsynet i medfør af *stk. 3*,

når dokumentation for opfyldelsen af de i stk. 2 nr. 1-10, angivne betingelser foreligger jf. i øvrigt § 6, stk. 2. Det følger heraf, at den ansatte forsikringsmægler skal omfattes af forsikringsmæglerselskabets etablering af behørig sikkerhed, jf. bemærkningerne til § 16.

Det følger af *stk. 4*, at såfremt en ansat forsikringsmægler, der har tilladelse efter *stk. 3*, ønsker at påbegynde selvstændig forsikringsmæglervirksomhed, skal der til brug for en tilladelse hertil indsendes dokumentation for at kravet om etablering af behørig sikkerhed, jf. *stk. 2*, nr. 11 er opfyldt.

En forsikringsmægler, der har tilladelse efter *stk. 2*, vil naturligvis kunne begære sin tilladelse ændret, jf. *stk. 3*, såfremt den selvstændige virksomhed ophører og mægleren i stedet tager ansættelse hos et andet forsikringsmæglerselskab, der har den fornødne tilladelse efter *stk. 1* eller *stk. 2*.

Efter *stk. 5* gives der tilladelse til de forsikringsmæglere, der omfattes af § 2, *stk. 2*, såfremt de dokumenterer, at de er registrerede i hjemlandet eller kan fremlægge et bevis fra den kompetente myndighed i den medlemsstat, der er hjemstat eller seneste opholdsstat, som bevis for, at de i *stk. 2*, nr. 2-11, angivne forhold er opfyldt, jf. i øvrigt bemærkningerne til § 8.

I *stk. 6* bemyndiges Finanstilsynet til af ansøgeren at kræve de oplysninger, der skønnes nødvendige til brug for behandlingen af ansøgningen. Det kan f.eks. være nødvendigt at indhente yderligere oplysninger om et selskabs bestyrelsesmedlemmer eller medlemmer af direktionen med henblik på eventuelt at nægte tilladelse efter § 5, *stk. 1* og 5 samt efter § 6, til at indhente oplysninger for så vidt angår en forsikringsmæglers forhold. Bestemmelsen skal endvidere ses i sammenhæng med *stk. 7*, hvorefter Finanstilsynet kan undtage fra kravet i *stk. 2*, nr. 1, 5 og 6. At Finanstilsynet kan undtage fra betingelserne om teoretisk og praktisk uddannelse er medtaget bl.a. for, at forsikringsmæglere fra andre medlemslande kan virke her i landet også uden at have denne uddannelse, hvis den pågældende medlemsstat ikke stiller krav herom. Bestemmelsen tager endvidere højde for, at personer kan få tilladelse, såfremt de har en anden teoretisk og praktisk uddannelse, der bedømmes at kunne ligestilles med de krav, der i medfør af § 3, *stk. 4*, vil blive fastsat. Bestemmelsen giver endvidere Finanstilsynet mulighed for at give tilladelse til personer efter en konkret bedømmelse af personens samlede forhold. Ved afgørelsen vil Finanstilsynet bl.a. lægge vægt på, om personen vil kunne varetage sit hverv overfor forsikringstageren på betryggende vis selvom dokumentation for kvalifikationen efter *stk. 2*, nr. 5 og 6 ikke er

til stede. Bestemmelsen vil f.eks. kunne finde anvendelse, såfremt en advokat eller en såkaldt forsikringsrevisor skønnes at kunne udøve virksomhed som forsikringsmægler på fuld forsvarlig vis uden at være i besiddelse af dokumentation for de nævnte kvalifikationer i henhold til *stk. 2*, nr. 5 og 6.

Til § 5

I henhold til bestemmelsens *stk. 1* kan Finanstilsynet nægte et forsikringsmæglerselskab tilladelse, såfremt selskabet faktisk ledes af personer, der ikke opfylder de foreskrevne krav til hæderlighed, kvalifikationer og erhvervs erfaring. Bestemmelsen er formulert på grundlag af Forsikringsmæglerhenstillingens artikel 4. Tilsvarende regler er gældende for forsikringsselskaber ifølge lov om forsikringsvirksomhed § 9 a, *stk. 1*.

Efter *stk. 1*, nr. 1 kan tilladelse nægtes, hvis Finanstilsynet skønner, at f.eks. direktøren ikke på noget tidligere tidspunkt har erhvervet nogen indsigt i de opgaver, som selskabet varetager.

Der gælder andre kriterier, når et bestyrelsesmedlems »fyldestgørende erfaring« skal vurderes. Det afgørende vil være, at bestyrelsen er sammensat på en sådan måde, at den samlet er i stand til at løse sine opgaver.

Efter *stk. 1*, nr. 2 skal det strafbare forhold være fastslået ved dom og skal begrunde en nærliggende fare for misbrug af stillingen eller hvervet, dvs. der skal foreligge adækvans mellem det pådømte forhold og faren for misbrug. Overtrædelser af straffelovens regler om berigelsesforbrydelser eller af værdipapirhandelslovens kapitel 10 vil være forhold, der vil medføre, at *stk. 1*, nr. 2, ikke er opfyldt.

Efter *stk. 1*, nr. 3 kræves ikke, at der skal være afsagt dom for at Finanstilsynet kan nægte tilladelse. Imidlertid vil det forudsætte, at Finanstilsynet har en viden om, at den pågældende i sin tidligere virksomhed har opført sig på en sådan måde, at der er risiko for at hvervet som bestyrelsesmedlem eller direktør ikke vil blive udført på betryggende måde. Der tænkes f.eks. på situationer, hvor det er åbenbart, at ledelsesmæssige svigt, manglende overholdelse af pålæg eller påbud fra en offentlig myndighed eller grovere misbrugssituationer, har været årsag til problemer i virksomheder, den pågældende tidligere har deltaget i som direktør eller bestyrelsesmedlem. Endvidere kan viden om, at den pågældende i gentagne tilfælde har været en del af ledelsen i virksomheder, der er gået konkurs, uden at der dog er afsagt dom for overtrædelse af straffeloven, begrunde, at Finanstilsynet nægter

den pågældende at deltage i ledelsen af forsikringsmæglervirksomheden.

I henhold til *stk. 2* kan Finanstilsynet nægte tilladelse, hvis en eller flere af kapitalejerne efter § 9, stk. 1, skønnes at ville modvirke en forsvarlig drift af forsikringsmæglerselskabet. Ved forsvarlig drift forstås drift på det økonomiske område. Såfremt der ikke foreligger holdepunkter for, at kapitalejerne vil modvirke en forsvarlig drift, skal tilladelsen gives. Hvis den pågældende eksempelvis tidligere i forbindelse med ejerskab eller deltagelse i ledelsen af andre virksomheder har vist sig uegnet til at drive virksomhed økonomisk forsvarligt, hvilket eksempelvis vil være tilfældet, hvis den pågældende er dømt for økonomisk kriminalitet, skal tilladelse nægtes. Tilsvarende regler er gældende for forsikringsselskaber efter lov om forsikringsvirksomhed § 9 a, stk. 2.

Bestemmelsen i *stk. 3* fastsætter, at Finanstilsynet kan nægte et forsikringsmæglerselskab tilladelse, såfremt der foreligger snævre forbindelser, jf. definitionen i *stk. 4*, mellem det ansøgende forsikringsmæglerselskab og andre virksomheder eller personer, og disse forbindelser vil kunne antages at bringe forsikringsmæglerselskabets uafhængighed af forsikrings-selskabsinteresser i fare. Kravet om gennemsigtighed er en betingelse for tilladelse, og betingelsen skal være opfyldt til enhver tid. Det må i hvert enkelt tilfælde vurderes, om en snæver forbindelse vil kunne bringe forsikringsmæglerselskabets uafhængighed i fare. Vurderingen af, om en snæver forbindelse kan bringe forsikringsmæglerselskabets uafhængighed af forsikrings-selskabsinteresser i fare, vil ske efter samme retningslinjer, som anvendes ved fortolkningen af den tilsvarende bestemmelse for forsikringsselskaber i § 9 a, stk. 3-5, i lov om forsikringsvirksomhed.

I denne vurdering vil blandt andet indgå en vurdering af:

- ejerstrukturen,
- den formelle og den reelle ledelsesstruktur,
- hvorvidt forbindelsen er af varig karakter eller alene er midlertidig og uden mulighed for at øve indflydelse på virksomheden.

F.eks. kan visse former for krydsejerskab, gensidige kapitalbesiddelser og aktionæroverenskomster betvirke, at forsikringsmæglerselskabets uafhængighed bringes i fare.

I *stk. 4* defineres snævre forbindelser som:

- 1) direkte eller indirekte forbindelser af den i årsregnskabslovens § 1, stk. 2, nr. 8, angivne art,
- 2) direkte eller indirekte besiddelse af 10 % eller mere af stemmerettighederne eller kapitalen i en virksomhed, eller

- 3) flere virksomheders eller personers fælles forbindelse med en virksomhed.

Snævre forbindelser foreligger således mellem et forsikringsmæglerselskab og:

- a) ethvert selskab, der som moderselskab, datterselskab eller søsterselskab er forbundet med forsikringsmæglerselskabet,
- b) en person, der har en forbindelse til forsikringsmæglerselskabet eller et selskab, som forsikringsmæglerselskabet har snævre forbindelser med, som kan ligestilles med det under litra a angivne,
- c) ethvert selskab eller enhver person, der indirekte har en forbindelse til forsikringsmæglerselskabet eller til et selskab, som forsikringsmæglerselskabet har snævre forbindelser med, som kan ligestilles med det under litra a angivne,
- d) en flerhed af virksomheder eller personer, der er således indbyrdes forbundne, at de tilsammen har en forbindelse til forsikringsmæglerselskabet eller til et selskab, som forsikringsmæglerselskabet har snævre forbindelser med, som kan ligestilles med det under litra a angivne, eller
- e) enhver virksomhed, hvori forsikringsmæglerselskabet eller en af de under litra a-d beskrevne virksomheder eller personer direkte eller indirekte besidder 10 pct. eller mere af stemmerettighederne eller kapitalen.

Fælles forbindelse, jf. *stk. 4*, nr. 3, forudsætter, at der foreligger et vist formaliseret samarbejde, herunder eventuelt en samordnet praksis mellem en flerhed af virksomheder eller personer.

Eksempelvis vil en flerhed af aktionærer som stiftere af et selskab eller gennem en aktionæroverenskomst som udgangspunkt have fælles forbindelse, jf. *stk. 4*, nr. 3.

Omfanget af den fælles forbindelse skal modsvare den forbindelse, der består mellem et selskab og dets moderselskab, datterselskab eller søsterselskab, jf. årsregnskabslovens § 1, stk. 2, nr. 8.

Nægtelse af tilladelse vil endvidere, efter *stk. 5*, komme på tale, hvis ansøgningen fra et selskab, der ønsker at drive forsikringsmæglervirksomhed ikke opfylder kravene til dokumentation for det i § 4, stk. 1, nr. 6 angivne forhold, jf. bemærkningerne til § 4, stk. 1, nr. 6.

Til § 6

Finanstilsynet kan i henhold til denne bestemmelse nægte en person tilladelse til at drive forsikringsmæg-

lervirksomhed, hvis personen ikke opfylder de foreskrevne krav i § 4, stk. 2 og 3.

Efter *nr. 1-3* kan tilladelse nægtes, hvis Finanstilsynet modtager mangelfulde erklæringer eller får vished om, at den pågældende har fortiet væsentlige oplysninger i erklæringer.

Efter *nr. 4* kan tilladelse endvidere nægtes, hvis den pågældende ikke er i besiddelse af den foreskrevne teoretiske og praktiske uddannelse, det kan f.eks. vise sig, at en person har haft arbejde hos en forsikringsmægler, men ikke i ansættelsesperioden har erhvervet noget praktisk kendskab til forsikringsmæglervirksomhed.

Vedrørende *nr. 5* henvises til bemærkningerne til § 5, stk. 1, nr. 2.

Vedrørende *nr. 6* henvises til bemærkningerne til § 5, stk. 1, nr. 3.

Nægtelse af tilladelse kan endvidere komme på tale, hvis pågældende ikke er i stand til at dokumentere at opfylde de nærmere krav til uafhængighed, jf. § 15 eller ikke har kunnet bevise, at der er stillet behørig sikkerhed, jf. § 16.

Til § 7

Bestemmelsen sikrer at forsikringsmæglerselskaber og forsikringsmæglere, der har fået tilladelse i henhold til § 4, stk. 1 og 2, får mulighed for at udøve grænseoverskridende virksomhed gennem en filial eller ved udbydelse af tjenesteydelser i de øvrige EU-lande eller lande, hvormed Fællesskabet har indgået aftale, og til brug for dette har ret til at få udstedt et bevis fra Finanstilsynet.

Til § 8

I § 8 fastsættes de procedurer efter hvilke, udenlandske forsikringsmæglere, jf. § 2, stk. 2 kan påbegynde virksomhed her i landet enten gennem en filial eller ved udbud af grænseoverskridende tjenesteydelser.

Bestemmelserne er begrundet i Forsikringsmæglerdirektivets princip om gensidig anerkendelse af retten til at udøve forsikringsmæglervirksomhed indenfor EU og lande, som Fællesskabet har indgået aftale med. Den virksomhed, som udenlandske forsikringsmæglere kan udøve her i landet, omfatter alene de aktiviteter, der er angivet i § 1, stk. 2 og § 14, stk. 1.

Det er en betingelse, at det udenlandske forsikringsmæglerselskab eller den udenlandske forsikringsmægler er registreret i hjemlandet eller fremlægger bevis for opfyldelsen af de i § 4, stk. 5, angivne forhold.

I *stk. 1* angives, at et forsikringsmæglerselskab, der ønsker at oprette en filial her i landet, kan begynde sin virksomhed 2 måneder efter, at Finanstilsynet har modtaget underretning om, at forsikringsmæglerselskabet ønsker at oprette en filial her i landet. Finanstilsynet har således en frist på 2 måneder til at tilrettelægge sin del af tilsynet med filialen. Aktieselskabslovens regler om filialer finder tilsvarende anvendelse på de i stk. 1 nævnte filialer.

En forsikringsmægler eller et forsikringsmæglerselskab, jf. § 2, stk. 2, kan udøve virksomhed her i landet ved at udbyde grænseoverskridende tjenesteydelser, når Finanstilsynet har modtaget underretning herom samt modtaget den i § 4, stk. 5, omhandlede dokumentation. Det er på samme måde som i stk. 1 en betingelse, at den pågældende forsikringsmægler i hjemlandet har tilladelse til at udøve den pågældende aktivitet. En ajourført oversigt over de modtagne underretninger om påbegyndelse af grænseoverskridende tjenesteydelsesvirksomhed vil være tilgængelig på Finanstilsynets hjemmeside på Internettet.

Til § 9

I § 9 reguleres adgangen til at eje eller kontrollere betydelige kapitalandele i et forsikringsmæglerselskab. Det foreslås at regulere forsikringsmæglerselskabet efter samme retningslinier, som er gældende for finansielle virksomheder, herunder f.eks. forsikringsselskaber. Bestemmelsen svarer således til § 33 a i lov om forsikringsvirksomhed.

Ifølge *stk. 1* skal Finanstilsynet på forhånd underrettes om og godkende, når nogen direkte eller indirekte erhverver en kvalificeret andel i et forsikringsmæglerselskab. Finanstilsynet skal ligeledes på forhånd underrettes om og godkende enhver efterfølgende forøgelse af kvalificerede andele, der bringer den samlede kapitalandel op på eller over en grænse på 20 pct., 33 pct. og 50 pct eller medfører, at forsikringsmæglerselskabet bliver et datterselskab. Bestemmelsen finder således alene anvendelse på erhvervelser eller forøgelse af kvalificerede andele efter lovens ikrafttræden. Underretningspligten efter stk. 1 påhviler erhververen. Overtrædelse heraf medfører ikke erhvervensens ugyldighed, men Finanstilsynet kan, men skal ikke, ophæve stemmerettighederne efter § 10, stk. 3, når godkendelsesproceduren ikke er overholdt.

I *stk. 2* er en kvalificeret andel defineret på samme måde som i den tilsvarende bestemmelse i lov om forsikringsvirksomhed § 33 a, stk. 2. Kriteriet direkte eller indirekte besiddelse af en kvalificeret andel af et forsikringsmæglerselskabs kapital indebærer, at der skal kunne statures en direkte eller indirekte råden

over den relevante kapitalandel, før der foreligger en kvalificeret andel. Eksempelvis vil et holdingselskab, der ejer et forsikringsmæglerselskab alene blive berørt af bestemmelserne, såfremt der afhændes en så stor del af kapitalen i holdingselskabet, at den kreds af investorer, som dominerede holdingselskabet, ændres.

Ifølge *stk. 3* vil Finanstilsynet kunne give afslag i de tilfælde, hvor en ansøger, som ønsker at erhverve en kvalificeret andel, tidligere har medvirket til økonomiske problemer i et forsikringsmæglerkab eller i en anden erhvervsvirksomhed, jf. § 5, stk. 2. Finanstilsynet har en frist på 3 måneder til at træffe beslutning om, hvorvidt en erhvervelse af en andel kan godkendes. Fristen regnes fra Finanstilsynets modtagelse af underretning om den påtænkte erhvervelse af andelen. Hvis fristen overskrides, anses erhvervelsen for godkendt. Indebærer Finanstilsynets afgørelse et afslag, skal dette begrundes over for ansøger og afgørelsen kan indbringes for Erhvervsankenævnet, jf. § 30, samt i øvrigt for domstolene. Den pågældende anses for part i sagen, jf. § 27, stk. 2, nr. 4.

I henhold til *stk. 4* kan Finanstilsynet i sin godkendelse fastsætte en gennemførelsesfrist. Overholdes fristen ikke, er godkendelsen bortfaldet, og der skal søges på ny, hvis erhvervelsen siden ønskes gennemført.

I *stk. 5* gives Finanstilsynet mulighed for at følge større ændringer i besiddelsen af kvalificerede andele i forbindelse med salg. Der stilles således krav om forudgående underretning af Finanstilsynet.

Ifølge *stk. 6* skal et forsikringsmæglerselskab, når det får kendskab til overdragelser, der forøger eller begrænser andelen i forhold til de niveauer, der er angivet i stk. 1, straks indberette forholdet til Finanstilsynet.

Oplysningerne efter *stk. 7* skal indsendes samtidig med, at forsikringsmæglerkabet indsender den i § 18 nævnte specifikation til Finanstilsynet. Indberetningen giver Finanstilsynet mulighed for at konstatere, om ansøgningspligten i henhold til stk. 1 og meddelelsespligten i henhold til stk. 5 er overholdt.

Til § 10

Stk. 1 giver Finanstilsynet mulighed for at ophæve stemmerettigheden for kvalificerede andele, hvis ejere modvirker en forsvarlig drift af forsikringsmæglerkabet, jf. § 5, stk. 2 eller påbyde forsikringsmæglerkabet at følge bestemte retningslinjer. Såfremt Finanstilsynet ophæver stemmeretten, vil ophævelsen alene have virkning for fremtiden og ikke berøre gyldigheden af allerede truffene afgørelser. Det følger af bestemmelsens ordlyd og formål, at Finanstilsynet

kan ophæve den pågældende kapitalandels stemmeret i sin helhed.

Ifølge *stk. 2* kan Finanstilsynet ophæve stemmerettigheden for kapitalandele, hvis ejere ikke har overholdt forpligtelsen efter § 9, stk. 1, til forudgående at underrette Finanstilsynet om erhvervelse eller udvidelse af kapitalandelen. Hvis en kapitalejer undlader at underrette om en kapitalforøgelse og Finanstilsynet ikke kan godkende denne forøgelse, kan kapitalejeren fortsat udøve indflydelse efter sin hidtidige kapitalandel. Såfremt Finanstilsynet efterfølgende godkender den pågældende investering, tildeles kapitalandelen igen sin stemmeret. Beslutninger, der f.eks. efter aktieselskabsloven gyldigt er truffet i perioden, hvor kapitalandelene er frataget stemmeret, har fuld gyldighed også efter stemmerettens reetablering.

Ifølge *stk. 3* skal Finanstilsynet ophæve stemmeretten for kapitalandele, der er erhvervet trods Finanstilsynets afvisning af at godkende erhvervelsen.

Bestemmelsen i *stk. 4* muliggør, at der kan træffes beslutninger i selskabet, uanset at Finanstilsynet har ophævet stemmeretten på en betydelig del af kapitalen.

Det foreslåede svarer til § 33 b i lov om forsikringsvirksomhed.

Til § 11

Bestemmelsen angiver, at kun personer og selskaber, der har fået tilladelse fra Finanstilsynet og er registrerede i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, må benytte betegnelsen forsikringsmægler eller forsikringsmæglerkabet med den til selskabsformen knyttede betegnelse. Der er således tale om en beskyttet titel, der skal give kunderne sikkerhed for, at udøverne lever op til de i loven fastsatte regler for faglig kompetence, uafhængighed m.m. Andre udøvere af erhvervs-mæssig forsikringsformidling kan f.eks. i stedet benytte betegnelsen assurandør eller forsikringsagent.

Stk. 2 regulerer forholdet til filialer af udenlandske forsikringsmæglerkabet samt personer, der i hjemlandet driver forsikringsmæglervirksomhed og giver som udgangspunkt mulighed for at anvende samme navn, som selskabet eller personen benytter i hjemlandet. Aktieselskabslovens § 153, stk. 5 kræver at en filial i sit navn skal optage selskabets navn med tilføjelse af ordet filial. Herved tydeliggøres tilhørsforholdet til det udenlandske forsikringsmæglerkabet.

Til § 12

Bestemmelsen fastslår, at en forsikringsmægler skal varetage sit hverv i overensstemmelse med god

forsikringsmæglerskik. Herved forstås, at forsikringsmæglerens varetagelse af sin virksomhed kvalitetsmæssigt skal leve op til de krav, der stilles til en uafhængig forsikringsformidling m.m. Forsikringsmæglervirksomheden skal således baseres på et professionelt markedskendskab og alene varetage kundernes interesser.

Bestemmelsen er udtryk for en retlig standard, hvis indhold nødvendigvis må være underkastet en løbende tilpasning. Herudover er forsikringsmæglere ligesom andre erhvervsdrivende undergivet markedsføringslovens regler, herunder kravet om god markedsføringskik.

I medfør af *stk. 2* kan Finanstilsynet fastsætte nærmere regler om indholdet af begrebet god forsikringsmæglerskik. Finanstilsynet vil, bistået af det i § 21 omhandlede rådgivende udvalg vedrørende forsikringsmæglervirksomhed, i forbindelse med udarbejdelse af et regelsæt, tage hensyn til de af forsikringsmæglerorganisationerne opstillede etiske regler og afgivne responsa m.v. med hensyn til, hvad man inden for branchen hidtil har anset for god forsikringsmæglerskik. Yderligere vejledning vil kunne udtrages af de afgørelser om tilbagekaldelse af tilladelse til at drive forsikringsmæglervirksomhed, som Finanstilsynet efter reglerne i § 19 vil kunne foretage, såfremt forsikringsmæglerelskabet eller forsikringsmægleren har gjort sig skyldig i grov eller gentagen overtrædelse af bestemmelser i loven eller af forskrifter udstedt i medfør af loven.

Til § 13

Bestemmelsen i *stk. 1* supplerer bestemmelserne i § 12 om god forsikringsmæglerskik og angiver, at forsikringsmægleren er forsikringstagerens fuldmægtig og, at det er kundens interesser og forhold, som er det afgørende for formidlingens og rådgivningens indhold, og netop ikke forsikringsmæglerens eventuelle særlige interesser i, hvilke valg kunden træffer. Der ligger bl.a. heri en forpligtelse til, at den enkelte forsikringsmægler indhenter et vist antal - efter det enkelte forholds natur - realistiske tilbud til afdækning af kundens aktuelle forsikringsbehov, jf. i øvrigt § 18.

I *stk. 2* angives, at forsikringsmægleren som medlem mellem forsikringsselskabet og kunden skal give denne adgang til de oplysninger, som er nødvendige for at kunne vælge den rette forsikring, herunder oplyse om lovvalg i visse tilfælde og om klageinstans. I forbindelse med gennemførelsen af 3. skadesforsikringsdirektiv og 3. livsforsikringsdirektiv blev der vedtaget bestemmelser om forsikringsselskabernes informationspligt. Disse bestemmelser er gennemført

i lov om forsikringsvirksomheds §§ 256 og 256 a og i forskrifter udstedt i medfør heraf. Dersom en kunde gør brug af en forsikringsmægler, er det derfor fundet rimeligt, at kunden får stillet de samme oplysninger til rådighed, som forsikringsselskaberne efter reglerne i lov om forsikringsvirksomhed skal give.

I *stk. 3* fastsættes, at forsikringsmægleren uopfordret skal oplyse forsikringstageren om størrelsen af en provision eller andet vederlag, som er knyttet til et hvert tilbud om forsikringsafdækning, som efter forsikringsmæglerens vurdering opfylder de krav til relevant risikoafdækning, som kunden har ønsket. Oplysningerne skal gives på en måde, så det er muligt for den almindelige kunde at gennemskue og sammenligne den provision m.v. der er forbundet med de forskellige tilbud. En forsikringsmægler tilbydes som udgangspunkt provision (tegning og/eller pasningsprovision) fra de tilbudsgivende forsikringsselskaber. Andre vederlag, f.eks. aftaler om honorarer baseret på det årlige samlede præmievolumen, som forsikringsmægleren tilfører forsikringsselskabet eller aflønning baseret på timeforbrug, vil ifølge bestemmelsen også være omfattet af oplysningspligten. Ved klart at foreskrive en pligt til uopfordret at angive, hvilke tilbud der udløser provision samt eventuelt andre vederlag samt størrelsen heraf, gives forsikringstageren mulighed for at tage disse oplysninger med ved valget mellem de forskellige forsikringsløsninger, som forsikringsmægleren præsenterer. Bestemmelsen har til formål at sikre, at der ikke rejses tvivl om forsikringsmæglerens uafhængighed af forsikringsselskaberne. Bestemmelsen skal i øvrigt sammenholdes med bestemmelserne i §§ 15 og 18.

I lighed med, hvad der er foreskrevet i lov om forsikringsvirksomhed om tavshedspligt for et forsikringsselskabs ledelse m.fl., foreskriver bestemmelsen i *stk. 4*, at en forsikringsmægler på tilsvarende måde ikke uberettiget må videregive eller udnytte fortrolige oplysninger, der opnås kendskab til under udøvelse af hvervet.

Til § 14

I *stk. 1* angives, at et forsikringsmæglerelskab og en forsikringsmægler i tilknytning til den i § 1, stk. 2 angivne forsikringsmæglervirksomhed, må udøve funktioner, der kan antages at være accessorisk til forsikringsmæglervirksomhed. Herigennem sikres, at en rimelig og ønskelig produktudvikling af forsikringsmæglerens virksomhed ikke begrænses unødigt, og der tages højde for, at en forsikringsmægler gennem den egentlige forsikringsmæglervirksomhed erhverver en ekspertise på tilgrænsende områder. Som ek-

sempler på tjenesteydelser, der omfattes efter forslaget, kan nævnes skadesforebyggende aktiviteter, udarbejdelse af risikoprofiler, særlige riskmanagement-analyser, skadesopgørelser- og reguleringer samt katastrofesimuleringer. Bestemmelsen gælder også for eventuelle datterselskabers virksomhed. Ved i 2. pkt. at præcisere, at et forsikringsmæglerselskab ikke herudover må drive anden virksomhed, følger det modsætningsvist, at en fysisk forsikringsmægler ikke har andre restriktioner, end dem, der følger af § 15.

Bestemmelsen i stk. 2 angiver, at forsikringsmæglervirksomhed kan drives fra et eller flere forretningssteder, samt at ethvert forretningssted, skal have en forsikringsmægler med den fornødne tilladelse fra Finanstilsynet til at lede forretningsstedet. Det er hermed ønsket at sikre, at den fornødne fagkundskab er til stede.

Til § 15

Forsikringsmæglerens uafhængighed er det grundlæggende element i forsikringsmæglerdefinitionen. Uafhængigheden sikres i loven ved at fastsætte et forbud mod direkte og indirekte retlige, økonomiske eller driftsmæssige bindinger til forsikringsselskaber eller dertil knyttede koncernselskaber eller til andre finansielle virksomheder, forsikringsselskabet har indgået samarbejdsaftaler med.

I § 15 angives hvilke krav til uafhængigheden der kan stilles til den fysiske person, dvs. den i et forsikringsmæglerselskab ansatte forsikringsmægler, den selvstændigt virkende forsikringsmægler og de af denne ansatte forsikringsmæglere. I § 5 og §§ 9 og 10 reguleres den juridiske persons uafhængighed af bl.a. forsikringsselskabsinteresser.

Det følger af stk. 1 at den enkelte mægler ikke gennem ansættelse, eller anden form for tilknytning til forsikringsselskaber eller dertil knyttede koncernselskaber, må være afhængig af forsikringsselskabsinteresser. En forsikringsmægler må således ikke påtage sig hverv, der bringer uafhængigheden i fare, f.eks. ved ansættelse som direktør, bestyrelsesmedlem, funktionær eller lignende i forsikringsselskaber eller andre selskaber med koncerntilknytning til sådanne virksomheder eller indgå underhåndsaftaler eller loyalitetsaftaler med bestemte forsikringsselskaber eller koncernselskaber, der bringer uafhængigheden i fare. Det følger af den afgrænsning, der er foretaget i lovens § 1, stk. 2, at en person, der via franchise,- agenturaftaler eller ansættelseskontrakt er bundet til et forsikringsselskab, pengeinstitut eller virksomheder, der kan udøve bestemmende indflydelse herover ikke om-

fattes af definitionen af en uafhængig forsikringsmægler.

En opgave som taksator i et forsikringsselskab eller forsikringsselskabsejede taksatorsammenslutninger, opgaver for Foreningen til Bedømmelse af Personforsikringsrisiko eller ansættelse i Rådet for Dansk Forsikring og Pension må tillige anses for udelukket.

Derimod vil det ikke umiddelbart bringe uafhængigheden i fare, såfremt en mægler har underskriftsfuldmagt fra et eller flere forsikringsselskaber uden samtidig at være forpligtet til kun at formidle forsikringer hertil, ligesom afhængighed heller ikke vil kunne statueres, såfremt en forsikringsmægler selv har et almindeligt kundeforhold i selskabet. Såfremt en forsikringsmægler derimod, udover at foretage almindelig servicering af forsikringstageren i en skadessituation, også er bemyndiget til at træffe bindende afgørelse på forsikringsselskabets vegne af erstatningsbeløbets størrelse, vil der kunne rejses tvivl om forsikringsmæglerens uafhængighed i øvrigt, af det pågældende forsikringsselskab.

I stk. 2 fastsættes for så vidt angår den kapitalmæssige uafhængighed, at en forsikringsmægler, hverken direkte eller indirekte må have ejerinteresser, der overstiger 10 pct. af kapitalen i forsikringsselskaber eller dertil knyttede koncernselskaber, hvortil der mægles. Dette indebærer således, at en forsikringsmægler kan eje en aktiepost f.eks. medarbejderaktier stammende fra en tid, hvor den pågældende var ansat i et forsikringsselskab.

Bestemmelsen er et modstykke til bestemmelsen i § 5, stk. 4, nr. 2, der angiver, at snævre forbindelser foreligger såfremt mindst 10 pct. af forsikringsmæglerselskabets stemmerettigheder eller kapitalen i forsikringsmæglerselskabet ejes af virksomheder eller personer, og disse forbindelser vil kunne antages at bringe forsikringsmæglerselskabets uafhængighed af forsikringsselskabsinteresser i fare.

Bestemmelsen i stk. 3 supplerer stk. 1 og angiver, at forsikringsmægleren såvel den ansatte som selvstændigt virkende forsikringsmægler som et forsikringsmæglerselskab stedse skal være opmærksom på, om påtagelsen af andre hverv kan være egnet til at skabe tvivl om uafhængigheden af forsikringsselskabsinteresser. Bestemmelsen udelukker f.eks. ikke, at en forsikringsmægler lejlighedsvis kan undervise på f.eks. Forsikringshøjskolen.

Til § 16

Det følger af Kommissionens Henstilling, at det af forbrugersyn er nødvendigt at stille krav om tegning af en lovpligtig ansvarsforsikring af passende

størrelse som forudsætning for, at en forsikringsmægler kan tillades at drive virksomhed. En kunde, der retter henvendelse til en forsikringsmægler, skal ikke stilles ringere på grund af forsikringsmæglerens uagtsomhed end, hvis kunden havde haft kontakt direkte med forsikringsselskabet. Af henstillingen fremgår således, at den person, der driver selvstændig forsikringsmæglervirksomhed, skal være dækket af en ansvarsforsikring. For så vidt angår forsikringsmæglervirksomhed drevet i selskabsform fremgår det af henstillingen, at kravet om en lovpålagt ansvarsforsikring stilles til forsikringsmæglerens selskab og ikke til den enkelte mægler, som skal være dækket af forsikringsmæglerens selskabs ansvarsforsikring.

Lovgivningen stiller i dag flere steder krav om ansvarsforsikring til udøvere af liberale erhverv. Dette er f.eks. tilfældet ved statsautoriserede og registrerede revisorer, jf. § 1, stk. 2 i lov om statsautoriserede revisorer og lov om registrerede revisorer.

I *stk. 1* angives, at en forsikringsmægler skal være forsikret mod ethvert økonomisk krav, som måtte følge af hvervet. Forsikringsmæglerhenstillingen indeholder ikke noget forslag om ansvarsforsikringens minimumsdækning. Ansvarsforsikringens dækningssum foreslås derfor fastsat i forhold til omsætningen, karakteren af forsikringsmæglervirksomheden og antallet af ansatte forsikringsmæglere, dog med angivelse af en vis minimumsstørrelse.

Forsikringsmæglerhenstillingen forudsætter, at ethvert erstatningskrav fra kunden som følge af erhvervsmæssig forsømmelighed skal være dækket af forsikring eller garanti, herunder også forsætlige forhold fra forsikringsmæglerens side. Ansvarsforsikringen dækker alene det formuetab som forsikringsmæglerens selskab, personer selskabet er ansvarlig for, eller den selvstændige forsikringsmægler måtte påføre tredjemand ved uagtsomhed eller undladelse og således ikke tab som følge af forsættelig adfærd. I sammenhæng med regler om lovpålagt ansvarsforsikring skal der således ske en beskyttelse (skadesløsholdelse) af kundens øvrige berettigede krav mod forsikringsmæglerens selskab eller forsikringsmægleren for tab i forbindelse med handlinger eller undladelser.

I *stk. 2* indføres et krav om, at forsikringsmæglerens selskab eller forsikringsmægleren skal oprette en klientkonto, hvor tredjemands midler holdes adskilt fra øvrige midler, der benyttes i driften af forsikringsmæglervirksomheden. I det omfang forsikringsmæglerens selskab eller forsikringsmægleren modtager midler fra tredjemand, enten i form af præmieindbetalinger fra kunderne eller, hvor erstatningsudbetalingen sker direkte fra forsikringsselskabet til forsikrings-

mægleren, sikres disse midler således mod virkningerne af eventuelle ulovligheder fra forsikringsmæglerens selskabs eller forsikringsmæglerens side.

I det omfang midlerne faktisk er holdt adskilt fra forsikringsmæglerens selskabs eller forsikringsmæglerens øvrige midler, skal de efter omstændighederne også kunne holdes ude fra de øvrige kreditorer og kunne udleveres til den berettigede i tilfælde af en konkursituation, jf. konkursloven § 82.

For at imødegå tab for kunden som følge af eventuelt underslæb fra forsikringsmæglerens selskabs eller forsikringsmæglerens side er det nødvendigt at supplere klientkontoen med tegning af underslæbsforsikring eller ved garantistillelse.

I *stk. 3* fastsættes, at frigørelsesattest fra et forsikringsselskab kan erstatte pligten til at indsætte de betroede midler fra forsikringsselskabet og forsikringstageren på klientkontoen efter *stk. 2*.

En frigørelseserklæring udstedes af forsikringsselskabet og indeholder en accept af, at forsikringstageren kan indbetale midler f.eks. præmiebetaling eller selvriskobeløb, direkte til forsikringsmæglerne med frigørende virkning. Hermed opnår forsikringstageren sikkerhed for, at denne kun afkræves betalingen én gang af forsikringsselskabet. Det er imidlertid op til forsikringsselskabet og forsikringsmægleren at indgå denne aftale.

I *stk. 4* fastsættes, at erstatningskrav mod forsikringsmægleren kan rettes direkte til det forsikringsselskab, som forsikringsmægleren har tegnet forsikring i. Herved følges det princip fra lovgivningen om f.eks. statsautoriserede revisorer, jf. § 8 i bekendtgørelse om statsautoriserede revisorer og registrerede revisorers sikkerhedsstillelse om, at forsikringsselskabet hæfter direkte overfor den skadelidte. Dette er en fravigelse af forsikringsaftalelovens § 95. Af hensyn til kunderne vil der tillige blive stillet krav om etablering af en tvungen afløbsforsikring ved ophør af virksomheden i det omfang, de gældende markedsvilkår muliggør en sådan.

Efter bestemmelsen i *stk. 5* skal Finanstilsynet fastsætte regler om ansvarsforsikringens og sikkerhedens minimumsdækning, herunder også om selvrisikoens størrelse og om, i hvilket omfang en selvrisiko skal afdekkes over for den enkelte kunde.

Det i henhold til § 21 nedsatte rådgivende udvalg om forsikringsmæglervirksomhed vil bl.a. bistå ved fastsættelsen af de nærmere regler.

Endvidere følger det af § 18, stk. 2, at forsikringsselskabets bevis for til hvilke forsikringsmæglere, der er udstedt frigørelsesattester og den tidsmæssige varighed heraf, skal indsendes til Finanstilsynet, og at

Finanstilsynet tilsvarende skal underrettes om tilbagekaldelse af en frigørelsesattest.

Til § 17

Det angives i bestemmelsen, at en forsikringsmægler, ikke i erhvervsmæssigt øjemed må medvirke til tegning af direkte livsforsikring og skadesforsikring i selskaber i lande, som hverken er EU-lande/EØS-lande eller i udenlandske selskaber, der ikke her fået tilladelse (koncession) af Finanstilsynet, og som Finanstilsynet derfor ikke har nogen form for kontrol med. En forudsætning for at mægling er lovligt, er således, at de selskaber, der mægles til, opfylder adgangsbetingelserne for at dække risici her i landet, jf. nr. 1-2 i bestemmelsen.

Bestemmelsen er således udtryk for en beskyttelse af de her i landet bosiddende personer, der herved sikres, at forsikringsmæglerne ikke placerer forsikringer i forsikringselskaber i lande, hvor Finanstilsynet ikke har nogen aftaler om samarbejde med det stedlige tilsyn med forsikringselskaberne.

Til § 18

I *stk. 1* angives, at forsikringsmægleren skal udarbejde en specifikation over indtægternes fordeling på forsikringselskaber, og at denne skal være modtaget i Finanstilsynet senest 6 måneder efter regnskabsårets udløb, forsynet med en attestation fra en statsautoriseret eller registreret revisor om indtægtspecificationens overensstemmelse med årsregnskabet. Da tilsynsvirksomheden ikke foreslås at omfatte et særligt solvenstilsyn med forsikringsmæglerne, vil årsregnskaber og revisionsprotokol derimod ikke skulle indsendes til Finanstilsynet.

I *stk. 2* foreskrives, at forsikringsmægleren samtidig med den omhandlede dokumentation for indtægternes fordeling på forsikringselskaber skal indsende et af forsikringselskabet eller garantistiller udstedt bevis for gyldig ansvarsforsikring og garantistillelse samt eventuel frigørelsesattest, jf. bemærkningerne til § 16, stk. 1-3.

Samtidig angives det, at forsikringsmægleren skal indsende en af revisor, jf. *stk. 1*, udfærdiget erklæring om revision af den klientkonto, som en forsikringsmægler er pligtig at indsætte de ham betroede midler på.

I *stk. 3* præciseres, at pligten efter *stk. 1* og *2* ikke påhviler den ansatte forsikringsmægler.

I *stk. 4* bemyndiges Finanstilsynet til at fastsætte nærmere regler om den specifikation af indtægternes fordeling på forsikringselskaber, der vil indgå ved

Finanstilsynets vurdering af den enkelte forsikringsmæglervirksomheds uafhængighed.

Finanstilsynet vil til sikring af uafhængighedskravet kræve, at forsikringsmægleren skal have indhentet et efter forholdets natur antal realistiske tilbud på risikoafdækning, og ved en årlig indberetning til Finanstilsynet oplyse om fordelingen af de indtjente provisioner og andre vederlag, der afspejler denne spredning. Et spredningskrav vil dog blive vurderet under hensyn til, hvad der til enhver tid er muligt. En større spredning kan kræves i et stort marked med mange forsikringselskaber, der udbyder ensartede ydelser, end i et mindre marked med få udbydere af konkurrencedygtige ydelser, som f.eks. typisk er tilfældet inden for livs- og pensionsforsikringsmarkedet. Såfremt Finanstilsynet ikke umiddelbart finder, at den pågældende forsikringsmægler lever op til spredningskravet, skal den pågældende over for Finanstilsynet kunne redegøre for de forhold, f.eks. specielle forsikringsarter og begrænset udbudsmuligheder, der er grunden til den ringe spredning af indtjeningen. I modsat fald vil en tilbagekaldelse af forsikringsmæglerens tilladelse kunne komme på tale.

I *stk. 5* angives, at fristbestemmelserne, således som de er gennemført i den finansielle lovgivning i øvrigt, finder anvendelse.

Til § 19

Det fastslås i bestemmelsen, at tilladelse til at drive forsikringsmæglervirksomhed i visse situationer skal tilbagekaldes. Der findes også i forbindelse med lovgivning om ejendomsmæglere i lov om omsætning af fast ejendom regler om tilbagekaldelse af tilladelser, der i vidt omfang svarer til det, der foreslås at skulle gælde for forsikringsmæglervirksomhed, jf. § 25, stk. 3-6, i lov om omsætning af fast ejendom.

Tilbagekaldelse af et forsikringsmæglerelskabs tilladelse sker efter reglerne i *stk. 1*. Efter bestemmelsen i *stk. 1, nr. 1*, tilbagekaldes tilladelsen, såfremt forsikringsmæglerelskabet ikke kan dokumentere behørig sikkerhed, eksempelvis ikke har bevis for gyldig ansvarsforsikring. Efter *stk. 1, nr. 2*, tilbagekaldes tilladelsen til et forsikringsmæglerelskab, såfremt Finanstilsynet på baggrund af den indsendte indtægtspecification vurderer, at selskabet ikke lever op til uafhængighedskravet, jf. bemærkningerne til § 18. Ved bedømmelsen af *stk. 1, nr. 3*, vil der blive lagt vægt på, om der er tale om grov eller gentagen overtrædelse eksempelvis af § 14 om, at selskabet ikke må drive anden virksomhed end forsikringsmæglervirksomhed. Da en tilbagekaldelse af tilladelsen er ensbetydende med fratagelse af retten til at udøve forsik-

ringsmæglervirksomhed, skal mindre fejl og forseelser ikke kunne danne grundlag for tilbagekaldelse. Efter *stk. 1, nr. 4*, kan tilladelsen tilbagekaldes, såfremt Finanstilsynet finder, at et medlem af bestyrelsen eller direktionen har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage at den pågældende ikke vil varetage stillingen eller hvervet på forsvarlig måde eller de i § 9, stk. 1 nævnte kapitalejere ved deres adfærd skønnes at modvirke en forsvarlig drift af forsikringsmæglerselskabet eller Finanstilsynet finder, at der mellem forsikringsmæglerselskabet og virksomheder eller personer foreligger snævre forbindelser af en sådan karakter, at forsikringsmæglerselskabets uafhængighed er i fare. Vurderingen af, om en tilladelse skal tilbagekaldes skal ske efter samme retningslinjer som ved vurderingen heraf på tilladelsestidspunktet, jf. bemærkningerne til § 5, stk. 1-3.

Tilbagekaldelse af en forsikringsmæglers tilladelse sker efter reglerne i *stk. 2*. Efter *stk. 2, nr. 4*, tilbagekaldes en tilladelse som forsikringsmægler kun ved konkurs, men ikke hvis forsikringsmægleren anmelder betalingsstandsning. Ved en betalingsstandsning i modsætning til en konkurs mister forsikringsmægleren ikke rådigheden over virksomheden, selvom forsikringsmægleren bliver sat under et af skifteretten beskikket tilsyn. Et krav om at tilladelsen til forsikringsmægleren slettes under en betalingsstandsning, vil fratage forsikringsmægleren mulighed for at kunne forbedre hans egen og virksomhedens økonomiske situation.

Efter *stk. 2, nr. 5*, vil en forsikringsmæglers andre hverv eller ejerinteresser i forsikringsselskaber i strid med § 15 eksempelvis medføre tilbagekaldelse af tilladelsen, såfremt forsikringsmægleren ikke bringer forholdene til ophør.

Efter *stk. 2, nr. 6*, tilbagekaldes tilladelsen, såfremt forsikringsmægleren, jf. § 4, stk. 2, ikke kan bevise at der er etableret gyldig sikkerhed efter § 16, stk. 1-3.

Efter *stk. 2, nr. 7*, tilbagekaldes en forsikringsmæglers tilladelse endvidere, når Finanstilsynet vurderer at der ikke længere foreligger uafhængighed af forsikringsselskabsinteresser, jf. bemærkningerne til § 18.

Ved bedømmelsen af *stk. 2, nr. 8*, vil der f.eks. blive lagt vægt på, om der er tale om grov eller gentagen overtrædelse af reglerne i § 13, om bl.a. oplysning om provisionens størrelse eller af reglerne i § 15, stk. 1 og 3 om forsikringsmæglerens andre hverv eller af reglerne i § 16 om ansvarsforsikring og klientkonto.

Tilladelsen til den i et forsikringsmæglerselskab ansatte forsikringsmægler tilbagekaldes under samme betingelser som angivet i *stk. 2*, når bortses fra betingelsen i *stk. 2, nr. 6*.

Efter *stk. 3* tilbagekaldes tilladelsen til et forsikringsmæglerselskab eller en forsikringsmægler fra EU eller lande, med hvilke Fællesskabet har indgået aftale til at udøve virksomhed her i landet, såfremt betingelserne herfor ikke længere opfyldes. Bestemmelsen forudsætter et vist samarbejde mellem de kompetente tilsynsmyndigheder.

Da en tilbagekaldelse af tilladelse efter *stk. 1, nr. 3*, og *stk. 2, nr. 8*, indebærer en betydelig skønudøvelse, er det i *stk. 4* fastsat, at den pågældende kan forlange, at Finanstilsynets afgørelse indbringes direkte for domstolene og at en sådan indbringelse har opsættende virkning. Bestemmelsen er i overensstemmelse med § 25, stk. 4 i lov om omsætning af fast ejendom.

Bestemmelsen i *stk. 5* giver mulighed for at tidsgrænse en tilbagekaldelse af tilladelsen og efter *stk. 6* kan tilladelsen erhverves påny, såfremt de forhold, der begrundede tilbagekaldelsen er ophørt. Som det er tilfældet efter *stk. 7*, skal tilladelsen kunne opnås uden at ansøgeren skal indsende samtlige de oplysninger, der kræves efter § 4, stk. 2 og 3.

Bestemmelserne i *stk. 5* og *6* svarer til § 25, stk. 4 og *6* i lov om omsætning af fast ejendom. Tilbagekaldelse i andre tilfælde end de i *stk. 5*, angivne er som udgangspunkt af permanent karakter.

Efter *stk. 7* skal en forsikringsmægler have mulighed for at deponere sin tilladelse i en periode, hvor den pågældende enten ikke er ansat i et forsikringsmæglerselskab, og derfor ikke udøver forsikringsmæglervirksomhed eller blot ønsker at drive et andet erhverv, der ikke er foreneligt med hvervet som forsikringsmægler, jf. bemærkningerne til § 15. En sådan mulighed svarer til advokater og revisorer mulighed for at deponere deres beskikkelse i en periode og foreslås indført, således at det for forsikringsmægleren vil være nemmere påny at få tilladelse til at genoptage forsikringsmæglererhvervet, idet Finanstilsynet i vidt omfang kan lægge de tidligere indsendte oplysninger til grund.

Til § 20

Bestemmelsen i *stk. 1* har til formål at beskytte kunderne i en situation, hvor et forsikringsmæglerselskabs eller en forsikringsmæglers tilladelse tilbagekaldes, og de pågældende dermed ikke længere er berettigede til at drive forsikringsmæglervirksomhed. Afviklingen kræver ikke, at den juridiske person opløses, men medfører, at selskabets navn og vedtægter skal ændres således, at formålet ikke længere er forsikringsmæglervirksomhed. Forsikringsmægleren og forsikringsmæglerselskabet skal underrette de kunder, hvormed der er indgået aftale om løbende servicering

af deres forsikringsforhold om virksomhedens ophør og i denne forbindelse opfordre kunderne til at søge anden professionel bistand.

I *stk. 2* angives, at en tilbagekaldelse eller deponering af tilladelse i medfør af § 19, skal registreres i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

Til § 21

Vedtagelsen af en lov om forsikringsmæglervirksomhed forudsætter tilstedeværelsen af en myndighed, hvortil administrationen af loven kan overlades.

Det foreslås i *stk. 1* at tilsynsopgaven varetages af Finanstilsynet, da der er tale om en naturlig forlængelse af de opgaver, der allerede i dag udføres af Finanstilsynet.

Tilsynet med forsikringsmæglererhvervet vil bestå i et adfærdstilsyn, der udover at vurdere, om de stillede betingelser for tilladelsen er tilstede, jf. kap. 2, vil bestå i at påse, at reglerne i kap. 3 overholdes.

I *stk. 2* bemyndiges Erhvervs- og Selskabsstyrelsen til at fastsætte de nærmere regler om forsikringsmæglerregisterets førelse. Der vil heri kunne fastsættes regler om styrelsens mulighed for at slette et forsikringsmæglerelskab af registeret, såfremt der ikke er foretaget anmeldelse til forsikringsmæglerregisteret om en virksomheds ophør.

I *stk. 3* foreslås, at Finanstilsynet bistås af et rådgivende udvalg vedrørende forsikringsmæglervirksomhed. Udvalget skal bl.a. medvirke ved udformningen af de specifikke krav, der skal stilles til den teoretiske og praktiske uddannelse og til indholdet af ansvarsforsikring m.m.

Som det fremgår af *stk. 4*, skal udvalget sammensættes af personer med kendskab til forsikringsmægling. Udvalgets medlemmer udnævnes af Finanstilsynet for 3 år med mulighed for genudnævnelse. Det rådgivende udvalg kan holde Finanstilsynet orienteret f.eks. om udviklingen inden for forsikringsmæglererhvervet og vil få forelagt sager til udtalelse, hvor Finanstilsynet ikke finder, at betingelserne for at give en forsikringsmægler den ansøgte tilladelse er til stede.

Udvalgets forretningsorden fastsættes af Finanstilsynet.

Til § 22

I bestemmelsen gives der Finanstilsynet mulighed for at indgive konkursbegæring, hvis en forsikringsmægler er insolvent.

Til § 23

Bestemmelsen har til formål at give Finanstilsynet mulighed for at foretage undersøgelser til fremme af

gennemsigtigheden på forsikringsmæglerområdet og er et vigtigt supplement til det adfærdstilsyn, Finanstilsynet vil føre, jf. i øvrigt bemærkningerne til § 21.

En tilsvarende bestemmelse findes i § 50 a i lov om banker og sparekasser m.v. og i § 240 i lov om forsikringsvirksomhed.

Adgangen til at samarbejde med andre myndigheder efter stk. 1, 2. pkt., skyldes, at både Forbrugerombudsmanden og Konkurrencerådet har kompetence til inden for deres område at foretage undersøgelser på forsikringsmæglerområdet.

I *stk. 2* angives, at de berørte forsikringsmæglerelskaber og forsikringsmæglere har krav på, at blive gjort bekendt med undersøgelsens resultat.

Bestemmelserne om tavshedspligt, jf. § 26, vil også finde anvendelse på omfanget af den offentliggørelse af undersøgelsesresultaterne, der foretages.

Til § 24

I forbindelse med det løbende tilsyn er forsikringsmægleren forpligtet til at give Finanstilsynet de nødvendige oplysninger, ligesom Finanstilsynet har ret til at kræve alle oplysninger, som skønnes nødvendige for tilsynets afgørelse af, om en fysisk eller juridisk person er omfattet af lovens bestemmelser. En tilsvarende mulighed findes i § 31, stk. 4, i lov om fondsmæglerelskaber samt § 240, stk. 3, i lov om forsikringsvirksomhed.

Til § 25

Bestemmelsen fastslår, at ansatte i Finanstilsynet hverken må have økonomiske interesser eller på anden måde have tilknytning til forsikringsmæglerelskaber.

En tilsvarende bestemmelse findes i alle andre tilsynslove på det finansielle område, f.eks. § 239 i lov om forsikringsvirksomhed.

Til § 26

Det foreslås at indføre samme tavshedspligt i lov om forsikringsmæglervirksomhed, som er foreslået i alle andre tilsynslove på det finansielle område og som har til formål at gennemføre enudrederens anbefalinger i den finansielle tilsynslovgivning dog med den forskel, at denne lov ikke indeholder en regel svarende til § 240 c, stk. 5, nr. 8 i forslaget til ændring af lov om forsikringsvirksomhed. Dette indebærer, at der ikke i medfør af § 26 kan videregives oplysninger til Folketingets stående udvalg. Baggrunden for ikke at have medtaget denne regel er, at tilsynet med forsikringsmæglerne alene er et adfærdstilsyn. Det vil derfor aldrig komme på tale, at staten i tilfælde af en

forsikringsmæglers eller et forsikringsmæglersekskabs konkurs eller betalingsstandsning, vil skulle yde garanti eller stille midler til rådighed for en afvikling.

Stk. 1 indeholder hovedreglen om Finanstilsynets tavshedspligt. Den ændrede formulering har ikke betydning for adgangen til aktindsigt, der fortsat er begrænset i henhold til § 14, 1. pkt., i lov om offentlighed i forvaltningen.

I bestemmelsen er indsat en præcisering af begrebet "Finanstilsynets ansatte" for at undgå uklarhed om tavshedspligtens rækkevidde og for at undgå tvivl om, hvorvidt "Finanstilsynets ansatte" kræver, at der foreligger et direkte ansættelsesforhold.

Bestemmelsen fastsætter, at personer, der er ansat i selskaber, som Finanstilsynet har indgået kontrakt med om udførelsen af serviceopgaver som led i tilsynets drift, er omfattet af bestemmelsen om tavshedspligt.

Serviceopgaver som led i driften vil f.eks. være reno- gøring, vagttjeneste, reparation og vedligeholdelse af elektronisk materiel og kantinedrift.

Bestemmelsen medfører ikke nogen udvidelse af kredsen af modtagere af fortrolige oplysninger.

Stk. 2 fastlægger, at Finanstilsynets tavshedspligt ikke ophæves, selvom den, som tavshedspligten tilsigter at beskytte, giver samtykke til, at Finanstilsynet kan videregive oplysninger.

Finanstilsynets tavshedspligt må for det første ses som et supplement til den tavshedspligt, der er foreskrevet for forsikringsmægleres forhold. Det vil sige et ønske om af konkurrencemæssige grunde at beskytte forsikringsmægleres forretningsmæssige forhold, men i høj grad også et ønske om at beskytte forsikringsmæglerens kunder, det være sig privatpersoner eller erhvervs-kunder.

Finanstilsynets tavshedspligt er også en afgørende betingelse for den tilsynsmæssige effektivitet. For at tilsynet kan få alle nødvendige oplysninger i en given sag, må forsikringsmæglerne og kunderne kunne nære tillid til, at tilsynet ikke videregiver oplysningerne.

Afgrænsningen af, om der foreligger samtykke, er vanskelig. Dette gælder naturligvis særligt, hvor samtykke ikke er givet udtrykkeligt, men stilltiende. Et samtykke kan ligeledes gives til såvel videregivelse af alle oplysninger i en sag som til en enkelt eller enkelte oplysninger.

Et samtykke kan ofte have karakter af en anmodning om, at Finanstilsynet bekræfter et givent forhold over for eksempelvis pressen. I en sådan situation vil et samtykke til, at tilsynet kan videregive en enkelt eller enkelte oplysninger - taget ud af en større sammenhæng - kunne give et ufuldstændigt eller forvrænget

billede af en sag eller et begivenhedsforløb. Finanstilsynet vil som udgangspunkt ikke have mulighed for at fremkomme med supplerende eller korrigerende oplysninger.

En anden tænkelig følge af samtykke er den situation, hvor en forsikringsmægler giver samtykke til videregivelse af fortrolige oplysninger og andre forsikringsmæglere føler sig presset til at gøre det samme.

Det er ikke utænkeligt, at dette vil kunne påvirke forsikringsmægleren til at vise tilbageholdenhed med hensyn til de oplysninger, der gives Finanstilsynet til brug for tilsynsvirksomheden. Og i endnu højere grad afholde forsikringsmæglerne fra af egen drift at videregive relevante oplysninger til tilsynet.

Det foreslås på denne baggrund, at forsikringsmæglere under tilsyn ikke skal kunne give samtykke til, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger.

I *stk. 3* er præciseret, at Finanstilsynet af egen drift i årsberetningen m.v. i summarisk eller sammenfattende form kan offentliggøre oplysninger. Det afgørende er, at det enkelte forsikringsmæglersekskabet eller forsikringsmægler og kunderne ikke kan identificeres.

Stk. 4 vedrører forsikringsmæglerens relationer til kunder og tredjemand, som er involveret i forsøg på at redde forsikringsmæglersekskabet eller den enkelte forsikringsmægler. Bestemmelsen sikrer, at parterne i en civil retssag kan få udleveret oplysninger fra Finanstilsynet, når forsikringsmægleren er erklæret konkurs. Det er dog angivet, at oplysninger om kundeforhold ikke kan videregives, samt at fortroligheden med hensyn til oplysninger om tredjemand, der medvirker i forsøg på at redde forsikringsmægleren, også gælder efter at denne medvirken er ophørt.

Stk. 5 indeholder regler om de særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger. Rækkefølgen i bestemmelsen er systematiseret, således, at man har samlet først de tilfælde, hvor der kan videregives fortrolige oplysninger til danske myndigheder m.v. (nr. 1-10), derefter myndigheder m.v. inden for EU- og EØS-samarbejdet (nr. 11-12) og endelig myndigheder i tredjelande (nr. 13).

Bestemmelsen om, at tilsynet under visse omstændigheder kan videregive fortrolige oplysninger til parterne i en civil retssag, fremgår af *stk. 4*. Begrundelsen herfor er, at bestemmelsen er atypisk i forhold til de i *stk. 5* opregnede undtagelser, da der ikke er tale om en myndighed eller lignende.

Nr. 1 gennemfører dele af artikel 16 i tredje skadesforsikringsdirektiv og artikel 15 i tredje livsforsikringsdirektiv. Ændringen foreslås på baggrund af vedtagelsen af lov nr. 414 af 26. juni 1998 om ændring af lov om værdipapirhandel m.v. og forskellige andre lo-

ve. I denne lov præciseres det med en ændring af værdipapirhandelslovens § 83, stk. 2, 1. pkt, at Fondsrådet er et uafhængigt, kollegialt råd.

Vedtægelsen af lov nr. 414 har derfor betydet, at det er nødvendigt at udnytte direktivets hjemmel til at etablere en adgang for tilsynsmyndigheder til at udveksle oplysninger indbyrdes.

I *nr. 2* præciseres det, at fortrolige oplysninger kan videregives i forbindelse med efterforskning og strafforfølgning af strafbare forhold, der er omfattet af straffeloven eller tilsynslovgivningen, det vil sige de love, som administreres af Finanstilsynet.

Afgørelse af, om der foreligger en overtrædelse af tilsynslovgivningen eller straffeloven, kræver ofte en grundig efterforskning og bevisbedømmelse, førend det endeligt kan fastslås, at en overtrædelse foreligger. Finanstilsynet har i langt de fleste tilfælde hverken hjemmel til eller mulighed for at foretage en sådan efterforskning. Som følge heraf er bestemmelsens formuleret således, at fortrolige oplysninger også kan videregives til brug for efterforskningen af en formodet lovovertrædelse af tilsynslovgivningen eller straffeloven.

I *nr. 3* gives der mulighed for at videregive fortrolige oplysninger til vedkommende minister som led i dennes overordnede tilsyn.

Nr. 4 angiver, at oplysninger i en sag, der er eller har været til behandling hos Finanstilsynet, kan videregives til de administrative myndigheder, som behandler klager over tilsynets afgørelse i sagen, f.eks. Erhvervsankenævnet. Indbringes tilsynets afgørelse for domstolene, kan oplysningerne også videregives til domstolene.

I henhold til *nr. 5-7* kan videregivelse endvidere ske, hvis Folketinget nedsætter en parlamentarisk kommission efter Grundlovens § 51, eller når der ved særlig lov eller i henhold til retsplejelovens § 21 nedsættes en kommissionsdomstol til at undersøge bestemte spørgsmål om Finanstilsynets virksomhed. Oplysninger kan også videregives til Folketingets Ombudsmand efter ombudsmandslovens § 7.

Nr. 8 giver hjemmel til videregivelse af fortrolige oplysninger til Rigsrevisionen. Det foreslås at lovfæste praksis, hvorefter Rigsrevisionen kan indhente alle de oplysninger, som er i Finanstilsynets besiddelse, og som skønnes af betydning for udførelsen af Rigsrevisionens arbejde. Baggrunden for den hidtidige praksis er Rigsrevisionens rolle i den parlamentariske kontrol med forvaltningen.

Nr. 9 præciserer, at Finanstilsynet kan videregive oplysninger til skifteretten og andre lignende myndigheder.

Nr. 10 giver hjemmel til, at videregivelse af fortrolige oplysninger kan ske til indenlandske og udenlandske institutioner, der forvalter likvidations- og garantiordninger under forudsætning af, at oplysningerne er nødvendige for, at de kan udføre deres arbejde.

Det præciseres endvidere, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til institutioner, der forvalter investorgarantiordninger, idet direktivet om investorgarantiordninger er gennemført i dansk ret med lov nr. 415 af 26. juni 1998 om en garantifond for indskydere og investorer.

Nr. 11 angiver, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til andre tilsynsmyndigheder, der fører tilsyn med forsikringsmæglere inden for EU/EØS. Sådanne andre tilsynsmyndigheder vil blive undergivet tilsvarende tavshedspligt, da alle medlemslande er forpligtet til at gennemføre sådanne regler i medfør af bestemmelserne herom i de vedtagne direktiver på det finansielle område, f.eks. 3. livs- og 3. skadesforsikringsdirektiv.

Nr. 12 angiver, at oplysninger kan videregives til myndigheder i andre lande inden for EU/EØS, der har ansvaret for tilsynet med andre kredit- og finansieringsinstitutioner eller fører tilsyn med kapitalmarkederne. Det er dog en betingelse, at disse myndigheder har behov for oplysningerne til varetagelse af deres tilsynsopgaver.

Det er i *nr. 13* præciseret, at Finanstilsynet kun kan videregive oplysninger til myndigheder i tredjelande, hvis lovgivningen i det pågældende land fastlægger en tilsvarende tavshedspligt. Det vil derfor ikke være tilstrækkeligt, at det pågældende lands tilsynsmyndighed tilkendegiver ikke at ville udlevere de pågældende oplysninger.

Det er samtidig præciseret, at bestemmelsen ikke omhandler EØS-landene. Disse lande er omfattet af *nr. 11* og *12*.

I *stk. 6* er fastlagt, at alle, der efter de foreslåede stk. 4 og 5 modtager oplysninger fra Finanstilsynet, bliver omfattet af tilsynets tavshedspligt, forudsat der er tale om fortrolige oplysninger.

Det foreslåede stk. 6 indebærer ikke indskrænkninger i grundlæggende principper inden for retsplejen. Således får bestemmelsen bl.a. ingen betydning for en forsvarers ret til at blive bekendt med sagens materiale, jf. herved den foreslåede bestemmelse i stk. 5, nr. 2.

Ifølge *stk. 7*, må fortrolige oplysninger, som Finanstilsynet modtager, alene bruges som led i varetagelsen af Finanstilsynets beføjelser efter lov om forsikringsmæglervirksomhed. Desuden kan de bruges i forbindelse med sager, hvor en afgørelse truffet af

Finanstilsynet påklages til højere administrativ myndighed eller indbringes for domstolene, jf. stk. 5, nr. 4.

Til § 27

Bestemmelsen indfører det princip, som er gældende i den øvrige tilsynslovgivning på det finansielle område, om, at alene den forsikringsmægler eller det forsikringsmæglerselskab en afgørelse retter sig mod, er part i forhold til Finanstilsynet, jf. den nuværende bestemmelse i lov om forsikringsvirksomhed § 240 c, stk. 6.

I *stk. 2 og 3* foreslås det i overensstemmelse med lovforslag L28 af 8. oktober 1998 til ændring § 240 d i lov om forsikringsvirksomhed, at andre end forsikringsmægleren og forsikringsmæglerselskabet tillige kan være part i forhold til Finanstilsynet. Partsstatus indebærer bl.a. adgang til efter forvaltningslovens regler at få fortrolige oplysninger i den del af en sag, som vedrører den pågældende, samt mulighed for indbringelse af Finanstilsynets afgørelse herom for Erhvervsankenævnet. Forvaltningslovens regler om partsbeføjelser finder dog kun anvendelse i sager, hvori der er eller vil blive truffet afgørelse af en forvaltningsmyndighed, jf. forvaltningslovens § 2, stk. 1.

I *stk. 2* er angivet de tilfælde, hvor andre end forsikringsmægleren og forsikringsmæglerselskabet kan anses for part.

Nr. 1 angiver, at partsstatus tillægges i de tilfælde, hvor Finanstilsynet træffer afgørelse om lovens anvendelsesområde, jf. § 2. Finanstilsynet træffer afgørelse om, hvorvidt en person eller selskab anses for at drive forsikringsmæglervirksomhed. Det kan medføre, at virksomheden får pålæg af tilsynet om at ophøre med at drive den form for virksomhed eller eventuel påtale for at overtræde bestemmelserne. Det synes rimeligt at tillægge denne personkreds partsstatus.

Nr. 2 angiver, at en virksomhed eller person, som ansøger om tilladelse i medfør af §§ 4 eller 7 tillægges partsstatus, selvom tilladelsen endnu ikke er meddelt med den konsekvens, at virksomheden eller personen derfor ikke er en forsikringsmægler, der er omfattet af stk. 1.

Nr. 3 angiver, at hvis Finanstilsynet nægter et selskab tilladelse eller tilbagekalder denne, fordi et medlem af selskabets direktion eller bestyrelse ikke anses for at leve op til kravet om hæderlighed og erfaring, anses den pågældende tillige for at være part i denne del af sagen, jf. § 5, stk. 1-3 samt § 19, stk. 1, nr. 4.

Tilsvarende vil i medfør af nr. 4 en kapitalejer, jf. § 5, stk. 2 og § 19, stk. 1, nr. 4, som efter Finanstilsynets opfattelse vil modvirke en forsvarlig drift af selskabet, også opnå partsstatus.

Nr. 4 angiver at Finanstilsynet i medfør af § 9, stk. 1 og stk. 3-6, skal godkende den direkte eller indirekte erhvervelse af kvalificerede andele samt have underretning fra en kapitalejer, hvis andel falder til under 10 pct. I øvrigt giver § 10, stk. 1-3 mulighed for at ophæve stemmeretten for ejere af kvalificerede andele. Det synes velbegundet, at den ejer af kvalificerede andele, som afgørelsen vedrører betragtes som part, hvilket hermed præciseres i lovtæksten.

Nr. 5 angiver at Finanstilsynet efter § 5, stk. 1-3, kan nægte at give tilladelse til et forsikringsmæglerselskab, hvis selskabets har snævre forbindelser til andre virksomheder m.v., og disse forbindelser vil kunne vanskeliggøre varetagelsen af tilsynets opgaver. De virksomheder, som Finanstilsynet finder har snævre forbindelser til et selskab, hvorfor tilladelse nægtes, er ligeledes part i denne del af sagen.

Efter *stk. 3* får en person med en nærmere angiven tilknytning til forsikringsmæglerselskabet partstatus, hvis Finanstilsynet påtaler forhold, der retter sig mod den pågældende.

Til § 28

I lighed med, hvad der gælder på de øvrige områder, der er underlagt Finanstilsynets virksomhed, skal Finanstilsynet afgive en årlig beretning om forsikringsmæglernes virksomhed.

Til § 29

I lighed med, hvad der gælder bl.a. efter lov om forsikringsvirksomhed for forsikringsselskaber, der er underlagt Finanstilsynets tilsyn, skal forsikringsmæglerne dække udgifterne ved Finanstilsynets tilsyn med forsikringsmæglerne. Bidraget fastsættes i forhold til de medgæede ressourcer ved tilsynet med forsikringsmæglere.

Til § 30

I lighed med hvad der gælder på de øvrige områder, der er under Finanstilsynets tilsyn kan Finanstilsynets afgørelser indbringes for Erhvervsankenævnet.

Til § 31

Bestemmelsen i *stk. 1* fastsætter, at personer og virksomheder, der ved aftale med et eller flere forsikringsselskaber har forpligtet sig til at virke for afsætning af disse bestemte forsikringsselskabers produkter tydeligt skal angive dette ved enhver henvendelse til offentligheden.

Herved sikres, at den potentielle forsikringstager er opmærksom på det særlige afhængighedsforhold og interessefællesskab, der består mellem forsikrings-

F. t. l. om forsikringsmæglervirksomhed

skabet og sælgeren, og ikke forventer en uvildig rådgivning fra forsikringsformidlerens side. Forsikringsformidling udøvet af liberale erhvervsudøvere vil derimod ikke blive omfattet af oplysningspligten, i det omfang denne formidlingsvirksomhed ikke hviler på forudgående aftale med bestemte forsikringsselskaber. Ansvarspådragende handlinger eller undladelser fra denne gruppes side i forbindelse med formidlingen påhviler således ikke forsikringsselskaberne, men må bæres af de pågældendes ansvarsforsikringer.

Det følger af udtrykket henvendelse i stk. 1, at de ansatte, der sælger forsikringsprodukter fra et forsikringsselskabs hoved- eller filialkontorer ikke er underlagt en sådan oplysningsforpligtelse, jf. i øvrigt bemærkningerne til stk. 3.

I medfør af *stk. 2* skal pengeinstitutter, ejendoms-mæglere og f.eks. automobilforhandlere og rejsebu-reauer, i det omfang de har indgået samarbejdsaftaler med bestemte forsikringsselskaber, ved tydelig angivelse heraf i forretningslokalet gøre opmærksom på, at der her formidles forsikringer for et eller flere bestemte forsikringsselskaber, således som det er foreskrevet i lov om mærkning og skiltning med pris m.m.

Stk. 3 indebærer, at forsikringsselskaber pålægges pligt til at udstyre salgskorpset, dvs. f.eks. agenter, as-surandører og andre sælgere med et bevis for tilknytningsforholdet til forsikringsselskabet og at dette bevis uopfordret skal fremlægges ved enhver henvendelse til potentielle kunder. Dette bevis vil f.eks. kunne bestå af et egentligt legitimationsbevis eller visitkort med navn og funktionsangivelse.

Personer, f.eks. ansatte i et pengeinstitut, der formidler forsikringsprodukter fra et forsikringsselskab, der er koncernforbundet med pengeinstituttet skal dog alene være udstyret med et bevis, hvis de virker uden for forretningslokalet. Tilsvarende gælder for sådanne ansattes formidling af forsikringsprodukter i henhold til indgåede samarbejdsaftaler mellem pengeinstituttet og et eller flere forsikringsselskaber, når dette foregår uden for pengeinstituttets lokaler.

Til § 32

Bestemmelsen foreskriver straf for overtrædelse af en række af forslaget bestemmelser. Præcise informationspligter og handleforbud foreslås i det i bestemmelsen angivne omfang strafsanktioneret.

Lovforslaget er et supplement til de generelle erhvervsregulerende og forbrugerbeskyttende love og straffeloven, som gælder fuldt ud ved siden af.

I *stk. 2* bemyndiges Finanstilsynet til at fastsætte straf af bøde for overtrædelse af forskrifter udstedt i medfør af loven.

Stk. 3 giver adgang til at straffe juridiske personer, der overtræder loven med bøde.

Til § 33

Bestemmelsen indebærer, at loven træder i kraft den 1. oktober 1999. Det betyder, at reglerne i loven skal være opfyldt fra dette tidspunkt. Dette gælder som udgangspunkt også for den forsikringsmæglervirksomhed, der udøves ved lovens ikrafttræden, jf. dog § 34.

Det foreslås i *stk. 2*, at bestemmelsen i § 21 om det rådgivende udvalg vedrørende forsikringsmæglervirksomhed sættes i kraft den 1. marts 1999. Fra samme tidspunkt kan forsikringsmæglerselskaber der ønsker at drive virksomhed her i landet gennem en filial, underrette Finanstilsynet herom samt indsende den fornødne dokumentation.

Til § 34

Bestemmelsen indeholder en overgangsordning for den person eller det selskab, herunder interessentskab, der udøver forsikringsmæglervirksomhed ved lovens ikrafttræden. Der vil ved administrationen af reglen blive lagt vægt på, at den pågældende forud for lovens ikrafttræden har udøvet forsikringsmæglervirksomhed og at det kan dokumenteres f.eks. ved indsendelse af selvangivelse.

Bestemmelsens *stk. 1* indebærer, at den pågældende person eller det pågældende selskab kan fortsætte med denne forsikringsmæglervirksomhed, selv om Finanstilsynet ikke har givet tilladelse hertil efter § 3, stk. 1. Det er en betingelse herfor, at ansøgning om tilladelse efter § 4, stk. 1-3, indgives til Finanstilsynet senest den 1. januar 2000. I så fald kan den pågældende på grundlag af bestemmelsen udøve forsikringsmæglervirksomhed, indtil Finanstilsynet har truffet afgørelse om ansøgningen. I denne periode må den pågældende person eller det pågældende selskab benytte betegnelsen forsikringsmæglerselskab, jf. lovens § 11.

Efter *stk. 2* skal Finanstilsynet se bort fra, at en person som nævnt i stk. 1 ikke opfylder kravene til teoretisk uddannelse eller praktisk kunnen ved lovforslagets fremsættelse, når tilsynet skal tage stilling til, om den pågældende opfylder betingelserne for at få tilladelse til at udøve forsikringsmæglervirksomhed.

Finanstilsynet kan dog stille som vilkår for en tilladelse, at den pågældende person inden den 1. januar 2005 indsender bevis for at have gennemført den fornødne teoretiske uddannelse. Den fastsatte tidsfrist giver den pågældende rimelig mulighed for at gennemføre den nødvendige uddannelse.

Stk. 3 giver Finanstilsynet hjemmel til at fastsætte som vilkår for en tilladelse, at uafhængighedskravene som nævnt i § 15, stk. 1 og 3, skal være opfyldt inden for en nærmere angiven frist efter lovens ikrafttræden for så vidt angår personer, der ved lovens ikrafttræden udøver forsikringsmæglervirksomhed.

Bestemmelsen tager sigte på den situation, hvor den pågældende person ikke har mulighed for at bringe sit ansættelsesforhold m.v. til ophør inden lovens ikrafttræden, fordi den pågældende skal overholde et bestemt opsigelsesvarsel.

Den frist, der fastsættes efter bestemmelsen, skal som udgangspunkt svare til opsigelsesvarslet i det

konkrete tilfælde. Det gælder dog ikke, hvis varslet må anses for uacceptabelt langt, f.eks. mere end 1 år. I den situation vil der blive fastsat en kortere frist.

Stk. 4 indebærer, at en person eller et selskab som nævnt i stk. 1 får en frist til den 1. oktober 2000 til at afvikle direkte eller indirekte ejerinteresser i et forsikringsselskab m.v.

Til § 35

Loven foreslås ikke at gælde for Færøerne, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som landsdelens særlige forhold tilsiger.

RÅDETS DIREKTIV

af 13. december 1976

om foranstaltninger med henblik på at lette den faktiske udøvelse af etableringsfriheden og den fri udveksling af tjenesteydelser inden for virksomhed som forsikringsagent eller forsikringsmægler (ex gruppe 630 CITI), herunder navnlig overgangsforanstaltninger for disse former for virksomhed

(77/92/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 49, 57, 66 og 235,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til traktaten er enhver i nationaliteten begrundet diskriminerende behandling inden for området etablering og tjenesteydelser forbudt fra overgangsperiodens udløb; det således gennemførte princip for den nationale behandling vedrører navnlig optagelse i faglige organisationer i det omfang den pågældendes erhvervsmæssige virksomhed medfører udnyttelse af denne rettlighed;

der er ikke, med hensyn til virksomhed som forsikringsagent og forsikringsmægler, i alle medlemsstater foreskrevet betingelser for adgangen til og udøvelsen af disse former for virksomhed; snart er der fri adgang hertil og fri udøvelse heraf, snart gælder der strenge bestemmelser med krav om et kvalifikationsbevis for adgang til erhvervet;

på grund af de forskelle, der består mellem medlemsstaterne med hensyn til afgrænsningen af virksomhed som forsikringsagent og som forsikringsmægler, er det ønskeligt så nøjagtigt som muligt at fastsætte de former for virksomhed, på hvilke dette direktiv finder anvendelse;

i øvrigt er det i artikel 57 i traktaten bestemt, at der for at lette adgangen til at optage og udøve selvstændig erhvervsvirksomhed udstedes direktiver om gensi-

dig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser og om samordning af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser;

det forekommer dog ønskeligt — i mangel af en samtidig anerkendelse af eksamensbeviser, og da en samordning ikke er umiddelbart forstående — at lette den effektive udnyttelse af retten til fri etablering og fri udveksling af tjenesteydelser inden for de pågældende former for virksomhed, nemlig ved at træffe overgangsforanstaltninger som omhandlet i de almindelige planer ⁽³⁾, med henblik på at undgå usædvanlige vanskeligheder for statsborgere i de medlemsstater, hvor adgangen til disse former for virksomhed ikke er undergivet nogen betingelser;

for at imødegå eventuelle vanskeligheder skal overgangsforanstaltningerne gå ud på, at adgangen til de pågældende former for virksomhed i de værtsmedlemsstater, der har bestemmelser om sådan virksomhed, alene gøres betinget af, at denne virksomhed i den tidligere opholdsmedlemsstat, når der ikke stilles krav om forudgående uddannelse, rent faktisk er blevet udøvet i et rimeligt tidsrum, som ikke ligger for langt tilbage i tiden, med henblik på således at opnå sikkerhed for, at den begunstigede er i besiddelse af faglige kundskaber svarende til dem, der kræves af landets egne statsborgere;

under hensyn til forholdene i Nederlandene, hvor forsikringsmæglerne i forhold til deres faglige kundskaber er opdelt i flere kategorier, bør der fastsættes et tilsvarende system for statsborgere fra de øvrige medlemsstater, som ønsker at få adgang til en af de pågældende kategorier; det bedst egnede og mest objektive kriterium herfor er antallet af ansatte, som er eller har været underordnet den begunstigede;

såfremt virksomhed som agent omfatter en stående fuldmagt fra et eller flere forsikringsforetagender, således at den begunstigede er beføjet til i deres navn at forpligte foretagendet eller foretagenderne i alle

⁽¹⁾ EFT nr. C 78 af 2. 8. 1971, s. 13.

⁽²⁾ EFT nr. C 113 af 9. 11. 1971, s. 6.

⁽³⁾ EFT nr. 2 af 15. 1. 1962, s. 32/62 og 36/62.

eller en del af de retshandler, som falder ind under den normale udøvelse af foretagendernes virksomhed, skal den pågældende ligeledes kunne få adgang til at udøve virksomhed som mægler i værtsstaten;

dette direktiv mister sin berettigelse, når samordningen af betingelserne for adgang til og udøvelse af de pågældende former for virksomhed samt den gensidige anerkendelse af diplomer, eksamensbeviser og øvrige kvalifikationsbeviser er gennemført;

i det omfang medlemsstaterne også for lønmodtagere gør adgangen til og udøvelsen af de i direktivet opregnede former for virksomhed betinget af besiddelse af faglige kundskaber og færdigheder, skal dette direktiv ligeledes finde anvendelse på denne kategori af personer med det formål at fjerne en hindring for arbejdskraftens frie bevægelighed og således udbygge de foranstaltninger, der er truffet inden for rammerne af Rådets forordning (EØF) nr. 1612/68 af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet⁽¹⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 312/76⁽²⁾;

af samme grund bør de bestemmelser, der er fastsat med hensyn til bevis for hæderlighed og bevis for, at den pågældende ikke er eller har været erklæret konkurs, ligeledes gælde for lønmodtagere —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

1. Medlemsstaterne træffer de i dette direktiv fastlagte foranstaltninger for så vidt angår etablering på deres område af de i afsnit I i de almindelige planer nævnte fysiske personer og selskaber og for så vidt angår tjenesteydelser, som udføres af disse personer og selskaber, i det følgende benævnt »begunstigede«, inden for de i artikel 2 fastsatte former for selvstændig virksomhed.

2. Dette direktiv finder ligeledes anvendelse på statsborgere i medlemsstaterne, der i henhold til forordning (EØF) nr. 1612/68 som lønmodtagere vil udøve de i artikel 2 nævnte former for virksomhed.

Artikel 2

1. Dette direktiv gælder for følgende former for virksomhed, såfremt disse henhører under CITI-gruppe ex 630 i bilag III til den almindelige plan for ophævelse af begrænsninger i etableringsfriheden:

- a) erhvervsudøvelse af personer, som med henblik på ved forsikring eller genforsikring at tilvejebringe dækning af risici optræder som formidlere mellem forsikringstagere og frit valgte forsikrings- og genforsikringsforetagender, som tilrettelægger tegning af forsikringer, og som eventuelt medvirker ved administration og gennemførelse af disse, navnlig i skadestilfælde;
- b) erhvervsudøvelse af personer, som i henhold til en eller flere kontrakter eller fuldmægter har til opgave at forelægge, foreslå og tilrettelægge eller afslutte forsikringskontrakter eller at medvirke ved administrationen og gennemførelsen af sådanne kontrakter, navnlig i skadestilfælde, i et eller flere forsikringsforetagenders navn og for deres regning eller alene for deres regning;
- c) virksomhed udøvet af andre personer end dem, der er nævnt under litra a) og b), men som handler for sådanne personers regning og navnlig udfører forberedende arbejde, forelægger forsikringskontrakter eller opkræver præmier, uden at disse handlinger kan indebære overtagelse af forpligtelser over for offentligheden eller af dennes forpligtelser.

2. Dette direktiv gælder navnlig for følgende former for virksomhed, der udøves under nedennævnte betegnelser, som sædvanligvis anvendes i medlemsstaterne:

- a) for så vidt angår de i stykke 1, litra a), omhandlede former for virksomhed:

— i Belgien:

- Courtier d'assurance, Verzekeringsmakelaar;
- Courtier de réassurance, Herverzekeringsmakelaar;

— i Danmark:

- Juridiske og fysiske personer, som driver selvstændig virksomhed som formidler ved afsætning af forsikringskontrakter;

— i Tyskland:

- Versicherungsmakler,
- Rückversicherungsmakler;

— i Frankrig:

- Courtier d'assurance,
- Courtier d'assurance maritime,
- Courtier de réassurance;

⁽¹⁾ EFT nr. L 257 af 19. 10. 1968, s. 2.

⁽²⁾ EFT nr. L 39 af 14. 2. 1976, s. 2.

- *i Irland:*
 - Insurance Broker,
 - Reinsurance Broker;
 - *i Italien:*
 - Mediatore di assicurazioni,
 - Mediatore di riassicurazioni;
 - *i Nederlandene:*
 - Makelaar,
 - Assurantiebezorger,
 - Erkend assurantieagent,
 - Verzekeringsagent;
 - *i Det forenede Kongerige:*
 - Insurance Broker;
- b) for så vidt angår de i stykke 1, litra b), omhandlede former for virksomhed:
- *i Belgien:*
 - Agent d'assurance,
 - Verzekeringsagent;
 - *i Danmark:*
 - Forsikringsagent;
 - *i Tyskland:*
 - Versicherungsvertreter;
 - *i Frankrig:*
 - Agent général d'assurance;
 - *i Irland:*
 - Agent;
 - *i Italien:*
 - Agente di Assicurazioni;
 - *i Luxembourg:*
 - Agent principal d'assurance,
 - Agent d'assurance;
 - *i Nederlandene:*
 - Gevolmachtigd agent,
 - Verzekeringsagent;
- *i Det forenede Kongerige:*
 - Agent;
- c) for så vidt angår de i stykke 1, litra c), omhandlede former for virksomhed:
- *i Belgien:*
 - Sous-agent,
 - Sub-agent;
 - *i Danmark:*
 - Underagent;
 - *i Tyskland:*
 - Gelegenheitsvermittler,
 - Inkassant;
 - *i Frankrig:*
 - Mandataire,
 - Intermédiaire,
 - Sous-agent;
 - *i Irland:*
 - Sub-agent;
 - *i Italien:*
 - Subagente;
 - *i Luxembourg:*
 - Sous-agent;
 - *i Nederlandene:*
 - Sub-agent;
 - *i Det forenede Kongerige:*
 - Sub-agent.

Artikel 3

De medlemsstater, i hvilke adgang til og udøvelse af de i artikel 2 omhandlede former for virksomhed er undergivet opfyldelse af visse kvalifikationsbetingelser, skal drage omsorg for, at en begunstiget, som anmoder herom, før han etablerer sig eller begynder udøvelse af midlertidig virksomhed, underrettes om de bestemmelser, under hvilke det erhverv, som han har til hensigt at udøve, henhører.

Artikel 4

Er i en medlemsstat adgang til eller udøvelse af en af de i artikel 2, stk. 1, litra a) og b), omhandlede former for virksomhed betinget af besiddelse af generelle, handelsmæssige eller faglige kundskaber og færdigheder, anerkender denne medlemsstat som tilstrækkeligt bevis for disse kundskaber og færdigheder den faktiske udøvelse af en af de pågældende former for virksomhed i en anden medlemsstat:

- a) enten i fire på hinanden følgende år som selvstændig eller som leder af en virksomhed;
- b) eller i to på hinanden følgende år som selvstændig eller som leder af en virksomhed, når den begunstigede godtgør, at han har været ansat i mindst 3 år hos en eller flere forsikringsagenter eller -mæglere eller i et eller flere forsikringsforetagender;
- c) eller i ét år som selvstændig eller som leder af en virksomhed, når den begunstigede godtgør, at han med henblik på den pågældende form for virksomhed har fået en forudgående uddannelse, bekræftet ved et statsanerkendt eksamensbevis eller bedømt af en kompetent faglig organisation som værende fuldt gyldig.

Artikel 5

1. Stiller en medlemsstat strengere betingelser for adgang til eller udøvelse af en af de former for virksomhed, som er omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra a), end for den i artikel 2, stk. 1, litra b), omhandlede form for virksomhed, kan denne stat med henblik på adgang til og udøvelse af den førstnævnte form for virksomhed kræve, at denne har været udøvet i en anden medlemsstat inden for den i artikel 2, stk. 1, litra a), nævnte erhvervsgrænse:

- a) enten i fire på hinanden følgende år som selvstændig eller som leder af en virksomhed;
- b) eller i to på hinanden følgende år som selvstændig eller som leder af en virksomhed, når den begunstigede kan godtgøre, at han har været ansat i mindst 3 år hos en eller flere forsikringsagenter eller -mæglere i et eller flere forsikringsforetagender;
- c) eller i ét år som selvstændig eller som leder af en virksomhed, når den begunstigede godtgør, at han med henblik på den pågældende form for virksomhed har fået en forudgående uddannelse, bekræftet ved et statsanerkendt eksamensbevis eller bedømt af en kompetent faglig organisation som værende fuldt gyldig.

Med den form for virksomhed, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra a), sidestilles en form for virksomhed

udøvet af den begunstigede i overensstemmelse med artikel 2, stk. 1, litra b), såfremt den omfatter en stående fuldmagt fra et eller flere forsikringsforetagender, således at den pågældende er beføjet til i deres navn at forpligte foretagendet eller foretagenderne i alle eller en del af de retshandler, som falder ind under den normale udøvelse af foretagendernes virksomhed.

2. I Nederlandene er adgang til eller udøvelse af den i artikel 2, stk. 1, litra a), omhandlede form for virksomhed dog yderligere betinget af, at den pågældende form for virksomhed er udøvet:

- i et foretagende, hvor den begunstigede har ledet mindst 10 ansatte, såfremt han vil have adgang til virksomhed som »makelaar«;
- i et foretagende, hvor den begunstigede har ledet mindst 5 ansatte, såfremt han vil have adgang til virksomhed som »assurantiebezorger«;
- i et foretagende, hvor den begunstigede har ledet mindst 2 personer, såfremt han vil have adgang til virksomhed som »erkend assurantieagent«.

Artikel 6

1. Er i en medlemsstat adgang til eller udøvelse af den i artikel 2, stk. 1, litra c), omhandlede form for virksomhed betinget af besiddelse af generelle handelsmæssige eller faglige kundskaber og færdigheder, anerkender denne medlemsstat som tilstrækkeligt bevis for disse kundskaber og færdigheder den faktiske udøvelse af den pågældende form for virksomhed i en anden medlemsstat:

- a) enten i to på hinanden følgende år som selvstændig eller som ansat hos en eller flere forsikringsagenter eller -mæglere eller i et eller flere forsikringsforetagender;
- b) eller i et år under de i litra a) anførte forhold, når den begunstigede godtgør, at han med henblik på den pågældende form for virksomhed har fået en forudgående uddannelse, bekræftet ved et statsanerkendt eksamensbevis eller bedømt af en kompetent faglig organisation som værende fuldt gyldigt.

2. Den faktiske udøvelse i mindst ét år af en af de i artikel 2, stk. 1, litra a) eller b), omhandlede former for virksomhed og den uddannelse, der er erhvervet med henblik på en af disse former for virksomhed, anses som ligestillet med de i stk. 1 anførte betingelser.

Artikel 7

I de i artikel 4, 5 og 6 nævnte tilfælde må de pågældende former for virksomhed ikke være ophørt mere end ti år forud for datoen for indgivelse af ansøgning i henhold til artikel 9, stk. 1. Er der i en medlemsstat for dennes statsborgere fastsat en kortere frist, skal denne frist dog ligeledes anvendes over for de begunstigede.

Artikel 8

1. Som leder af en virksomhed i henhold til artikel 4 og artikel 5, stk. 1, anses enhver, der inden for den pågældende form for virksomhed har været beskæftiget:

- a) som leder af et foretagende eller som leder af en filial;
- b) som souschef under lederen af et foretagende eller som befuldmægtiget, hvis der med denne stilling er forbundet et ansvar svarende til det ansvar, der påhviler lederen af det repræsenterede foretagende.

2. Som leder af en virksomhed i henhold til artikel 4 anses ligeledes enhver, der i et forsikringsforetagende har haft en stilling, som indebærer tilrettelæggelse eller tilsyn med agenternes arbejde.

3. De i artikel 4, litra b), og artikel 5, stk. 1, litra b) omhandlede former for virksomhed skal indebære et ansvar med hensyn til akquisition, administration og opfyldelse af forsikringskontrakter.

Artikel 9

1. Bevis for, at de i artikel 4, 5, 6 og 7 anførte betingelser er opfyldt, gives i form af en attest, som udstedes af den kompetente myndighed eller organisation i den medlemsstat, der er hjemstat eller seneste opholdsstat, og som den pågældende skal fremlægge til støtte for sin ansøgning om at måtte udøve en af de pågældende former for virksomhed i værtslandet.

2. Medlemsstaterne udpeger inden for den i artikel 13 fastsatte frist de myndigheder og organer, som er kompetente til at udstede den i stk. 1 nævnte attest, og underretter straks de øvrige medlemsstater og Kommissionen herom.

3. Ligeledes underretter hver medlemsstat inden for den i artikel 13 fastsatte frist de øvrige medlemsstater og Kommissionen om, for hvilke myndigheder

og organisationer forelæggelse skal finde sted af ansøgningen om i værtsmedlemsstaten at måtte udøve de i artikel 2 nævnte former for virksomhed og af de dertil knyttede dokumenter.

Artikel 10

1. Såfremt en værtsmedlemsstat af sine egne statsborgere som betingelse for adgang til en af de i artikel 2 nævnte former for virksomhed kræver bevis for hæderlighed og bevis for, at den pågældende ikke er eller har været erklæret konkurs, eller blot et af disse to beviser, skal denne stat for statsborgere fra de øvrige medlemsstater som tilstrækkeligt bevis godkende fremlæggelse af en udskrift af strafferegistret, eller i mangel heraf et tilsvarende dokument, udstedt af en kompetent retlig eller administrativ myndighed i den medlemsstat, der er hjemland eller seneste opholdsland, hvoraf det fremgår, at disse krav er opfyldt.

2. Såfremt det i stk. 1 omhandlede dokument ikke udstedes i den medlemsstat, der er hjemland eller seneste opholdsland, kan det erstattes af en erklæring under ed — eller i stater, hvor en sådan edsafleggelse ikke finder sted, en højtidelig erklæring — der afgives af den pågældende for en kompetent retlig eller administrativ myndighed, eller i givet fald for en notar i den medlemsstat, der er hjemland eller seneste opholdsland, som afgiver en attestations til bekræftelse af denne edsafleggelse eller højtidelige erklæring. Erklæringen om, at der ikke foreligger eller har foreligget konkurs, kan ligeledes afgives for en kompetent erhvervsorganisation i samme land.

3. De i henhold til stk. 1 og 2 udstedte dokumenter må ved deres forelæggelse ikke være ældre end 3 måneder.

4. Medlemsstaterne udpeger inden for den i artikel 13 fastsatte frist de myndigheder og organisationer, der er kompetente med hensyn til udstedelse af de i stk. 1 og 2 nærværende artikel omhandlede dokumenter, og underretter straks de øvrige medlemsstater og Kommissionen herom.

Ligeledes underretter hver medlemsstat inden for den i artikel 13 fastsatte frist de øvrige medlemsstater og Kommissionen om, for hvilke myndigheder og organisationer forelæggelse skal finde sted af de i nærværende artikel nævnte dokumenter til støtte for ansøgningen om tilladelse til i værtsmedlemsstaten at måtte udøve de i artikel 2 nævnte former for virksomhed.

5. Skal der i den medlemsstat, som er værtsland, føres bevis for finansiel formåen, skal denne stat betragte attestationer udstedt af banker i hjemlandet eller det seneste opholdsland som ligestillet med attestationer udstedt inden for dets eget område.

Artikel 11

Såfremt en medlemsstat, der er værtsland, af sine egne statsborgere kræver en edsaflæggelse eller højtidelig erklæring som betingelse for adgang til eller udøvelse af en af de i artikel 2 omhandlede former for virksomhed, og i tilfælde af at udformningen af denne ed eller denne erklæring ikke kan anvendes af statsborgere fra de øvrige medlemsstater, drager denne stat omsorg for, at en passende affattelse af tilsvarende art forelægges for de pågældende.

Artikel 12

Dette direktiv finder anvendelse, indtil forskrifterne om samordning af de enkelte landes bestemmelser vedrørende adgang til og udøvelse af de pågældende former for virksomhed træder i kraft.

Artikel 13

Medlemsstaterne sætter de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme dette direktiv i kraft inden for

en frist på 18 måneder fra dets meddelelse og underretter straks Kommissionen herom.

Artikel 14

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 15

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. december 1976.

På Rådets vegne

M. van der STOEL

Formand

Til lovforslag nr. L 105. Skriftlig fremsættelse (25. november 1998)

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om forsikringsmæglervirksomhed.

(Lovforslag nr. L 105).

I september 1997 nedsatte jeg en arbejdsgruppe, der fik til opgave at udarbejde et forslag til en lovregulering af forsikringsmæglerområdet. Arbejdsgruppen, der har haft deltagelse fra branchen, erhvervsliv og forbrugersiden afgav i juni måned en rapport indeholdende et lovforslag. Det foreliggende lovforslag er lavet med udgangspunkt i rapportens lovforslag.

Med loven underlægges forsikringsmæglerne tilsyn af Finanstilsynet, ligesom der med loven stilles krav til forsikringsmæglerens uddannelsesniveau og faglige kompetence.

Der etableres med forslaget en tilladelsesprocedure for forsikringsmæglere og forsikringsmæglerselskaber. Det tillades at drive forsikringsmæglervirksomhed som enkeltmandsvirksomhed, i et interessentskab eller i et anparts- eller aktieselskab. Det præciseres i lovforslaget, at forsikringsmæglervirksomheder, der hidtil har været drevet i disse former, skal ansøge Finanstilsynet om tilladelse til fortsat at drive denne virksomhed, og at tilladelsen vil blive meddelt af

Finanstilsynet, såfremt de pågældende opfylder lovforslagets øvrige bestemmelser.

Forsikringsmæglerens uafhængighed afgrænses i forslaget ved et forbud mod såvel direkte som indirekte retlige, økonomiske eller driftsmæssige bindinger til forsikringsselskaber eller dertil knyttede koncernselskaber. Uafhængigheden skal kunne dokumenteres, og forsikringsmægleren skal uopfordret oplyse om eventuel provision og andet vederlag, der modtages fra forsikringsselskaberne. Forsikringsmægleren skal samtidig kunne dokumentere at være dækket af behørig ansvarsforsikring m.m. Det foreslås endvidere, at forsikringsmæglerne skal være registreret i lighed med mange andre rådgivere f.eks. ejendomsmæglere og revisorer.

Tilsynet med forsikringsmæglerne vil bestå i et adfærdstilsyn, der ud over at vurdere om de stillede betingelser for tilladelsen er tilstede, vil bestå i at påse, at forsikringsmæglerne udøver deres virksomhed i overensstemmelse med god forsikringsmæglerskik.

Tilsynet med forsikringsmæglerne foreslås varetaget af Finanstilsynet bistået af et rådgivende udvalg vedrørende forsikringsmæglervirksomhed.

Med disse bemærkninger og idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og bemærkningerne til dette, skal jeg anbefale forslaget til det høje Tings velvillige behandling.